

Kerncijfers Wvg 2004

Aantallen en kosten van verstrekte
Wvg-voorzieningen (landelijke cijfers)

Samenstelling

drs. B.A. Wapstra

drs. H.J. Quist

drs. C.J.C. Vreugde

SGBO Onderzoek > Advies > Implementatie

Postbus 30435

2500 GK Den Haag

Voorwoord

In de periode 1994-2000 is de landelijke evaluatie van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) uitgevoerd. Deze evaluatie bestond uit een aantal modules: enquêtes en interviews onder gemeentelijke coördinatoren, grootschalig cliëntenonderzoek, onderzoek naar niet-gebruik, verordeningenonderzoek en onderzoek van vervoerssystemen. De Wvg-scan maakte deel uit van de evaluatie.

In het kader van de Wvg-scan zijn elk jaar bij alle gemeenten kwantitatieve gegevens verzameld over aantallen aanvragers, aantallen toegekende Wvg-voorzieningen en de kosten van de Wvg-uitvoering. De resultaten van dit onderzoek vormden de cijfermatige onderbouwing van het landelijke evaluatieonderzoek.

Met de beëindiging van de landelijke evaluatie is besloten de Wvg-scan te blijven uitvoeren, zodat men kan blijven beschikken over de belangrijkste kengetallen van de Wvg en zicht houdt op de ontwikkelingen.

De resultaten van de Wvg-scan worden jaarlijks gepubliceerd. De elfde aflevering van de Kerncijfers, met de gegevens over 2004, ligt voor u.

De jaarlijkse Wvg-scan en de Kerncijfers worden uitgevoerd door SGBO, in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS).

Deze publicatie is opgesteld door drs. H.J. Quist en drs. C. Vreugde onder leiding van drs. B.A. Wapstra.

drs. C.M.S. Glim,
directeur SGBO

december 2005

Inhoud

VOORWOORD

1	INLEIDING	1
1.1	Achtergrond van de kerncijfers Wvg	1
1.2	Technische toelichting	2
1.3	Leeswijzer	5
2	AANTALLEN EN KOSTEN VAN VOORZIENINGEN	6
3	AANTALLEN AANVRAGERS EN CLIËNTEN	12
4	TOEKENNINGSPERCENTAGES	17
5	AANTALLEN TOEGEKENDE VOORZIENINGEN	20
6	KOSTEN VAN TOEGEKENDE VOORZIENINGEN	25
7	UITVOERINGSKOSTEN EN INKOMSTEN	30
8	BUDGETTAIRE UITKOMSTEN	34

BIJLAGE

	Overzicht corresponderende tabelnummers Kerncijfers Wvg 1997 t/m 2004	40
--	---	----

1 Inleiding

1.1 ACHTERGROND VAN DE KERNCIJFERS WVG

In 2001 is het landelijk evaluatieonderzoek van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) afgerond, wat onder andere heeft geresulteerd in de rapporten *Een verstrekkende Wet*, deel 1, 2 en 3. Het evaluatieonderzoek bestond uit verschillende deelonderzoeken. Eén van de deelonderzoeken is sinds de afronding van de landelijke evaluatie gecontinueerd. Het betreft de *Wvg-scan*, een inventarisatie onder alle gemeenten van de aantallen toegekende voorzieningen en de kosten daarvan. De Wvg-scan wordt jaarlijks gehouden met als doel 'de vinger aan de pols' te houden en een kwantitatief beeld te geven van de Wvg-uitvoering in alle gemeenten.

De scanvragenlijst behandelt deze aspecten van de Wvg-uitvoering:

- Aantal aanvragers
- Aantal toegekende voorzieningen
- Toekenningspercentages
- Kosten van voorzieningen op kasbasis
- Kosten van voorzieningen op verplichtingenbasis
- Uitvoeringskosten

In de *Kerncijfers Wvg 2004* wordt verslag gedaan van de Wvg-scan over het kalenderjaar 2004. De bedoeling van de opdrachtgever met het uitbrengen van de jaarlijkse *Kerncijfers Wvg* is het verschaffen van een overzichtelijk naslagwerk over de cijfermatige aspecten van de Wvg-uitvoering aan gemeenten, landelijke politiek, belangenorganisaties, bedrijfsleven, indiceerders en andere betrokkenen. Gebruikers van dit rapport worden zo in staat gesteld een vergelijking te maken tussen de uitkomsten in de eigen gemeente of regio en vergelijkbare gemeenten elders in Nederland¹.

¹ Voor nadere informatie over de hier opgenomen gegevens kunt u contact opnemen met SGBO, tel. 070 - 373 8357.

1.2 TECHNISCHE TOELICHTING

Responsgegevens

De vragenlijst Wvg-scan 2004 is op 16 maart 2005 verzonden naar alle 483 gemeenten die in 2004 bestonden. De vragenlijst voor de inmiddels opgeheven gemeenten is toegezonden aan de gemeenten waarin de voormalige gemeenten zijn opgegaan.

Elk jaar is de nodige inspanning vereist om de gewenste – kwantitatieve en kwalitatieve – respons te realiseren. Dit heeft onder meer te maken met onderbemensing van Wvg-afdelingen van gemeenten en een groot verloop onder de invullers van de Wvg-scan.

De procedure om gemeenten te herinneren aan het invullen van de Wvg-scan bestond dit jaar uit twee herinneringsbrieven en twee telefonische rondes. De vragenlijst is ingevuld door 387 gemeenten; de respons is 80%. De spreiding van de respons naar inwonertal en landsdeel ligt tussen 65% en 96%.

Deze goede respons heeft het mogelijk gemaakt een representatief kwantitatief beeld te schetsen van de Wvg-uitvoering in alle Nederlandse gemeenten.

Berekening van landelijke totaalcijfers

Aangezien er geen respons is van 100%, dienen, om landelijke uitspraken te kunnen doen, de scangegevens te worden opgehoogd naar een landelijk totaal voor de 483 gemeenten. Dit gebeurt door extrapolatie op basis van inwonertal. Voor de deelpopulatie waarvan de desbetreffende vraag is ingevuld, wordt per gemeentegrootteklasse het gemiddelde bedrag of het aantal per inwoner berekend. Deze gemiddelden worden vervolgens per gemeentegrootteklasse vermenigvuldigd met het totaal aantal inwoners in de desbetreffende klasse. Optelling van de bedragen of aantallen per gemeentegrootteklasse levert de gegevens voor heel Nederland op. Een relatieve ondervertegenwoordiging van gemeenten in een bepaalde gemeentegrootteklasse wordt op deze wijze ondervangen.

Berekening van gemiddelden

Veel getallen in de tabellen in deze publicatie hebben betrekking op gemiddelden. Bij het berekenen van een gemiddelde waarde van een grootheid die uitgedrukt wordt in 'aantallen per 1.000 inwoners', kunnen in principe twee methoden worden gebruikt.

Middeling over personen

Als voorbeeld kan 'het aantal aanvragen per 1.000 inwoners' gelden. Het gemiddelde X voor Nederland kan berekend worden als:

$$X = (\text{som van alle aanvragen in Nederland}) / (\text{som van alle inwoners in Nederland})$$

In dit geval worden de gemeenten als één grote gemeente gezien. Men kan dan een uitspraak doen als: 'Van alle inwoners in Nederland heeft X procent een aanvraag gedaan.'

Middeling over gemeenten

Men kan ook voor elke gemeente het aantal aanvragen per 1.000 inwoners berekenen (A_i) en die waarden vervolgens middelen over alle gemeenten. Het landelijk gemiddelde Y is dan:

$$Y = (\text{som van de } A_i \text{ in alle gemeenten}) / (\text{aantal gemeenten})$$

Men kan hierop een uitspraak baseren als: 'In een gemiddelde Nederlandse gemeente doet Y procent van de bevolking een Wvg-aanvraag.'

Deze kwestie speelt overigens zowel bij de berekening voor Nederland als geheel, als bij de berekening van het gemiddelde voor verschillende klassen van gemeenten (groot – klein, geografische ligging).

In deze publicatie, die vooral tot doel heeft soorten gemeenten onderling te vergelijken, wordt in principe de tweede methode gebruikt (middeling over gemeenten). Bij een aantal tabellen wordt het landelijk gemiddelde over personen opgenomen. In die gevallen wordt dat uitdrukkelijk bij de tabel aangegeven.

Aantallen

Overall waar sprake is van aantallen voorzieningen, wordt bedoeld op aantallen **toegekende** voorzieningen. Een voorziening is toegekend als er een (positieve) beschikking over is afgegeven. In de meeste gevallen gaat het in deze Kerncijfers om **nieuwe** toekenningen, dat wil zeggen dat doorlopende voorzieningen die in een eerder jaar zijn toegekend niet als nieuwe toekenning gerekend worden. In een aantal gevallen, met name bij gemeenten die voorzieningen aanschaffen, zijn vervangingstoekenningen bij de toekenningen inbegrepen. In een enkele tabel wordt gewerkt met het aantal **uitstaande** Wvg-voorzieningen: dit geeft de omvang van het bestand aan uitstaande voorzieningen op 31 december van het boekjaar weer (stand ultimo). Over het aantal **aangevraagde** voorzieningen zijn geen betrouwbare landelijke gegevens beschikbaar².

Kosten en uitgaven

In de tabellen over kosten en uitgaven wordt soms een verschil gemaakt tussen kosten op verplichtingenbasis en uitgaven op kasbasis. Wij lichten dit onderscheid hier kort toe.

- **Verplichtingenbasis.** Op het moment dat een positieve beschikking wordt afgegeven (en er sprake is van toekenning), gaat de gemeente een financiële verplichting aan. Kosten op verplichtingenbasis zijn derhalve de kosten die te voorzien zijn op het moment van toekenning. De kosten op verplichtingenbasis worden vanaf de Scan 2001 alleen nog verzameld bij die voorzieningen waar een groot verschil bestaat tussen verplichtingen en kasbasis, namelijk de woonvoorzieningen. Bij naturavoorzieningen (rolstoelen, scootermobielen) is er een groot verschil tussen gemeenten die huren en gemeenten die kopen. Daarom werd in het verleden bij naturavoorzieningen naast de feitelijke kasuitgaven ook weergegeven wat de vergelijkbare aanschafwaarde van de nieuwe toekenningen waren. Hierbij baseerden wij ons op gegevens van Welzorg. Dit was van belang om een zuivere vergelijking te kunnen maken met de oude AAW-situatie, waarop de hoogte van de gemeentefondsuitkering in 1994 was gebaseerd. Omdat steeds meer gemeenten zijn overgegaan op het herverstreken van naturavoorzieningen leidde deze methode tot een steeds grotere overschatting van de kosten. Daarom worden de kosten op aanschafwaardebasis voor naturavoorzieningen sinds 2001 niet meer berekend. Om in hoofdstuk 8 toch iets te kunnen zeggen over de besteedbare ruimte worden bij vervoersvoorzieningen en rolstoelen de uitgaven op verplichtingenbasis gelijk gesteld aan de kasuitgaven.

² De desbetreffende vraag (E5) in de scanvragenlijst is onvoldoende ingevuld om er landelijke cijfers over het aantal aangevraagde voorzieningen op te baseren. Alleen de verhouding tussen aangevraagde, toegekende en afgewezen voorzieningen is gebruikt (zie tabel 11).

- **Kasbasis.** Hier gaat het om de werkelijke kasuitgaven in het boekjaar. Een kasuitgave vindt later plaats dan het tijdstip waarop de verplichting is aangegaan en kan lager (bijvoorbeeld als een vergoeding niet tot het maximum is gedeclareerd) of hoger (bijvoorbeeld indien de definitieve beschikking voor een woningaanpassing hoger uitvalt dan de voorlopige) zijn dan de aangegane verplichtingen. Kasbedragen hebben altijd betrekking op zowel de **nieuwe toekenningen** in het boekjaar als de uitgaven voor **doorlopende voorzieningen**.

Inkomsten

Het grootste deel van de inkomsten van de Wvg bestaat uit de fictieve budgetten voor de Wvg in het gemeentefonds. Deze worden geleverd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Er zijn meerdere manieren om de fictieve budgetten voor het gemeentefonds te berekenen. In de Kerncijfers Wvg wordt zowel met de micro- als met de macromethode gewerkt. Om de landelijke Wvg-uitgaven te relateren aan het fictieve budget, wordt sinds 1994 gebruik gemaakt van de macromethode. Om uitgaven op gemeenteniveau te vergelijken met de inkomsten, wordt gebruik gemaakt van de micromethode, waarbij gegevens op microniveau geïjkt worden aan het macro-budget.

1.3 LEESWIJZER

In hoofdstuk 2 wordt een totaaloverzicht gegeven van de aantallen en kosten van toegekende voorzieningen in 2004. In hoofdstuk 3 wordt het aantal aanvragers weergegeven, uitgesplitst naar diverse categorieën gemeenten. Uitsplitsing vindt plaats naar drie kenmerken:

- Het inwonertal (in vijf gemeentegrootteklassen)
- Het landsdeel (noord, oost, west en zuid)³
- De leeftijdsopbouw van de bevolking (in vier klassen)

Zo'n uitsplitsing wordt in alle hoofdstukken gemaakt.

In hoofdstuk 4 komt aan de orde in welke mate aanvragers en aanvragen zijn gehonoreerd, opnieuw uitgesplitst naar categorieën gemeenten. Het aantal toegekende voorzieningen staat centraal in hoofdstuk 5, terwijl de desbetreffende kosten uitgebreid behandeld worden in hoofdstuk 6. De overige kosten, zoals kosten voor indicering en apparaatskosten, worden gepresenteerd in hoofdstuk 7. In hoofdstuk 8 tot slot wordt een overzicht gegeven van de budgettaire uitkomsten van de Wvg-uitvoering. Behandeld worden de netto-uitgaven van gemeenten, alsmede het kasverschil over 2004.

In alle hoofdstukken wordt de ontwikkeling in de tijd weergegeven. Hierbij worden de cijfers over de laatste acht jaar getoond.

In de bijlage wordt een overzicht gegeven van de relatie tussen de tabelnummers in de *Kerncijfers Wvg 1997 tot en met 2004*. Zo kunnen corresponderende tabellen eenvoudig worden teruggevonden.

³ Landsdeel:
noord (provincies Friesland, Groningen, Drenthe);
oost (provincies Overijssel, Gelderland, Flevoland);
zuid (provincies Limburg, Noord-Brabant, Zeeland);
west (provincies Noord-Holland, Zuid-Holland, Utrecht).

2 Aantallen en kosten van voorzieningen

In tabel 1 wordt een overzicht gegeven van de kosten die gemeenten in 2004 hebben gemaakt voor Wvg-voorzieningen. Alle kosten hebben betrekking op Nederland als geheel en zijn gebaseerd op extrapolatie van de onderzoeksresultaten.

Onderscheiden kunnen worden kosten op basis van verplichtingen/aanschafwaarde en kosten op kasbasis (uitgaven). Bij woonvoorzieningen zijn verplichtingenkosten en kasuitgaven apart gemeten. Bij de andere voorzieningen zijn alleen de kasuitgaven gemeten.

Tevens worden in tabel 1 individuele voorzieningen onderscheiden van collectieve voorzieningen. Het verschil is dat de kosten van collectieve voorzieningen niet op individuele beschikkingen terug zijn te voeren.

De aantallen toegekende voorzieningen in tabel 1 hebben betrekking op toekenningen in 2004 (ongeacht het jaar waarin ze zijn aangevraagd). Voorzieningen die vóór 1 januari 2004 zijn toegekend en in 2004 gecontinueerd worden, zoals een vervoersvergoeding en een bruikleenrolstoel, rekenen we niet mee als toekenning in 2004. Uiteraard speelt het verschil tussen 'nieuwe' toekenningen en doorlopende voorzieningen **niet** bij eenmalige verstrekkingen, zoals de meeste woonvoorzieningen.

Uitgaven (op kasbasis) in tabel 1 kunnen niet gerelateerd worden aan de aantallen toegekende voorzieningen. De uitgaven hebben immers niet alleen betrekking op 'nieuw' toegekende voorzieningen, maar ook op uitstaande voorzieningen (zie tabel 2) en lopende voorzieningen die gedurende het boekjaar zijn beëindigd.

Bij woonvoorzieningen is er wel een directe relatie tussen de kosten (op verplichtingenbasis) en de aantallen toegekende voorzieningen. Deze relatie wordt verder uitgewerkt in tabel 19.

In tabel 1 is te zien dat in 2004 345.900 voorzieningen zijn toegekend. Het aantal nieuwe toekenningen is daarmee iets hoger dan aan het aantal nieuwe toekenningen in 2003. Toen werden 343.200 nieuwe voorzieningen toegekend. De toename wordt met name veroorzaakt door de stijging van het aantal collectief vervoersvoorzieningen. Het aantal nieuw toegekende woonvoorzieningen is lager dan vorig jaar. Zowel het aantal woningaanpassingen als het aantal verhuiskostenvergoedingen dalen. Uitzondering vormen de woningaanpassingen duurder dan €20.400, dit aantal stijgt licht. Het aantal nieuw verstrekte individuele vervoersvoorzieningen neemt af. Dit komt onder meer doordat minder geldsomverstrekkingen worden verstrekt. Het aantal nieuw toegekende rolstoelen blijft nagenoeg gelijk.

Aan de uitgavenkant is een vergelijkbaar patroon te zien: de totale uitgaven voor Wvg-voorzieningen nemen toe. Opvallend is dat dit volledig kan worden toegeschreven aan de uitgaven voor het collectief vervoer. Voor de overige voorzieningen dalen de uitgaven. Met name de uitgaven voor woningaanpassingen en geldsomverstrekkingen voor individueel vervoer dalen sterk ten opzichte van 2003.

Tabel 1 Aantallen en kosten voor Wvg-voorzieningen 2004, per type voorziening (landelijk)

Type voorziening	Aantal nieuw toegekend ¹ (x 1.000)	Uitgaven op kasbasis		Uitgaven op verplichtingenbasis	
		(x € mln)	(%)	(x € mln)	(%)
Woonvoorzieningen (individueel):	137,4	232,4	100	252,6	100
- Woningaanpassingen tot € 20.400	78,1	144,4	62,1	152,5	60,4
- Woningaanpassingen boven € 20.400	0,9	28,3	12,2	26,2	10,3
- Verhuizing en inrichting	13,1	22,5	9,7	33,3	13,2
- Roerende woonvoorzieningen	24,9	18,8	8,1	19,8	7,8
- Overige woonvoorzieningen (niet zijnde een van bovenstaande voorzieningen)	20,5	18,3	7,9	20,9	8,3
Overige gemeentelijke bijdragen aan woonvoorzieningen ²	Nvt	0,8	100		
Vervoersvoorzieningen (individueel):	67,2	260,7	100		
- Scootermobielen ³	31,3	120,3	46,2		
- Overige naturavoorzieningen	13,6	20,4	7,8		
- Beheerskosten naturavoorzieningen ³	Nvt	10,3	3,9		
- Geldsomverstrekkingen	22,4	75,8	29,1		
- Aanvullende vergoeding bij collectief vervoer ³	25,4	29,1	11,2		
- Overige kosten ³	Nvt	4,8	1,9		
Collectief vervoer	89,0	203,2	100	nvt	
Rolstoelen:	52,3	140,5	100		
- Rolstoelen (handmatig en elektrisch) ⁴	51,6	107,0	76,1		
- Sportrolstoelen	0,6	1,5	1,1		
- Beheerskosten	Nvt	17,3	12,3		
- Overige kosten	Nvt	14,7	10,5		
Collectieve voorzieningen:	Nvt	6,3	100,0		
- Aanpasbaar bouwen	Nvt	1,3	20,9		
- Liftenregelingen	Nvt	0,4	5,9		
- Complexgewijze aanpassingen	Nvt	1,1	18,2		
- Overige kosten collectieve voorzieningen	Nvt	3,5	55,1		
Totaal voorzieningen	345,9	843,8	nvt		
<p>Toelichting bij tabel 1: totaalbedragen per categorie zijn gebaseerd op extrapolatie van de gegevens van de responsgroep naar alle 483 gemeenten. Percentages per subtype zijn berekend op basis van percentuele verdeling van itemrespons. Aantallen en bedragen per subtype zijn vervolgens berekend door toepassing van die percentages op de categorietotalen.</p> <p>1 (Her)toekenningen van doorlopende voorzieningen worden hier buiten beschouwing gelaten. Vervangingstoekenningen vallen wel binnen deze categorie.</p> <p>2 Het gaat bijvoorbeeld om de uitvoering op contractbasis door woningcorporaties van kleine individuele woningaanpassingen.</p> <p>3 Beheerskosten, overige kosten en aanvullende geldsom CV worden qua aantallen niet als aparte voorziening gerekend.</p> <p>4 Sommige gemeenten rekenen scootermobielen tot de rolstoelen en kunnen geen uitsplitsing maken in de kosten.</p>					

Een overzicht van het aantal uitstaande voorzieningen ultimo 1997 tot en met 2004 (op 31 december) is weergegeven in tabel 2. Het verschil dat tussen deze ultimocijfers bestaat, is het saldo van een toename door de nieuwe instroom en een afname door overlijden, verhuizing etc.

Uit tabel 2 blijkt dat het aantal uitstaande Wvg-voorzieningen met circa 104.000 is toegenomen tot 1.116.800 voorzieningen. Dit komt met name doordat het aantal uitstaande collectief vervoersvoorzieningen sterk is toegenomen. In 2004 heeft 84% van de gemeenten een collectief vervoerssysteem tegenover 76% in 2003. Daarnaast stijgen ook de aantallen uitstaande roerende woonvoorzieningen, scootermobielen en rolstoelen. Er zijn minder geldsomverstrekkingen geweest in 2004, zowel voor individuele vervoersvoorzieningen als de geldsomverstrekkingen ter aanvulling op het collectief vervoer.

Tabel 2 Aantallen uitstaande Wvg-voorzieningen, landelijk, ultimo 1997 t/m 2004

Type voorziening	Stand ultimo (x 1.000)							
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Roerende woonvoorzieningen ¹	9,3	15,3	18,0	21,5	28,6	36,8	42,3	44,9
Individuele vervoersvoorzieningen:								
- Scootermobielen	30,6	45,2	51,5	66,1	72,5	75,5	88,6	102,7
- Overige natura voorzieningen	14,3	24,8	26,3	29,1	29,6	34,6	39,2	34,8
- Geldsomverstrekkingen	192,5	231,8	228,6	224,9	160,0	132,2	144,6	113,7
Collectief vervoer	213,3	277,1	293,4	405,2	384,8	421,1	527,3	629,9
- Waarvan met aanvullende geldsomverstrekking	100,2	101,4	106,0	128,0	114,4	143,9	204,8	189,1
Rolstoelen (handmatig + elektrisch)	82,8	101,3	118,9	135,3	151,6	150,0	170,7	190,8
Totaal uitstaande voorzieningen ²	542,7	695,5	736,6	882,1	827,1	850,2	1.012,7	1.116,8
Toelichting:								
¹ Alleen die roerende woonvoorzieningen waarvoor de gemeente jaarlijks kosten maakt (huurvoorzieningen).								
² Deze aantallen kunnen niet zonder meer gerelateerd worden aan de bedragen in tabel 1 wegens de gebruikte (getrapte) extrapolatiemethoden en zijn exclusief de aanvullende geldsomverstrekkingen bij collectief vervoer.								

In tabel 3a tot en met 3c is een vergelijking gemaakt tussen 1997 tot en met 2004 qua aantallen toekenningen, kosten en uitgaven. In figuur 1 is de ontwikkeling van de uitgaven voor Wvg-voorzieningen op kasbasis (exclusief uitvoeringskosten) weergegeven.

Uit tabel 3a blijkt dat het totale aantal nieuw toegekende voorzieningen licht is gestegen. Deze stijging wordt veroorzaakt door een behoorlijke toename van het aantal collectief vervoersvoorzieningen. Bij andere voorzieningen zijn dalingen zichtbaar: het aantal woonvoorzieningen en individuele vervoersvoorzieningen daalt. Het aantal nieuw toegekende rolstoelen is bijna gelijk aan 2003.

Tabel 3a

Aantal nieuw toegekende Wvg-voorzieningen, landelijk, 1997 t/m 2004

Type voorziening	Aantal nieuw toegekend (x 1.000)							
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Woonvoorzieningen (individueel):	104,4	111,2	118,3	120,3	129,9	141,0	139,9	137,4
- Woningaanpassingen	58,4	63,2	64,4	66,8	72,8	80,4	82,3	79,0
- Verhuizing en inrichting	16,3	17,3	16,9	16,0	15,5	15,1	14,8	13,1
- Roerende woonvoorzieningen	16,0	16,5	19,4	21,5	23,3	25,0	25,2	24,9
- Overige woonvoorzieningen	13,6	14,3	17,7	16,0	18,3	20,5	17,6	20,5
Overige gemeentelijke bijdragen aan woonvoorzieningen	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
Vervoersvoorzieningen (individueel):	81,3	91,0	78,5	71,8	61,9	64,7	70,2	67,2
- Natura voorzieningen, waarvan:	23,0	27,8	26,3	29,2	32,9	37,6	43,9	44,8
* Scootermobielen	15,9	18,3	17,6	20,1	23,8	25,5	30,8	31,3
* Overige natuurvoorzieningen	7,1	9,5	8,7	9,1	9,1	12,0	13,2	13,6
- Beheerskosten en overige kosten	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
- Geldsomverstrekkingen	58,3	63,3	52,2	42,6	29,0	27,1	26,3	22,4
- Aanvullende vergoeding bij collectief vervoer ¹	35,4	29,4	23,8	21,3	23,0	25,8	25,7	25,4
Collectief vervoer	69,8	67,6	57,5	69,7	74,9	73,2	81,0	89,0
Rolstoelen:	39,7	42,5	47,2	43,5	47,7	47,5	52,1	52,3
- Rolstoelen (handmatig en elektrisch)	39,1	41,8	46,3	42,8	47,0	46,9	51,4	51,6
- Sportrolstoelen	0,6	0,7	0,9	0,8	0,7	0,6	0,6	0,6
- Beheerskosten	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
- Overige kosten	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
Collectieve voorzieningen	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
Totaal voorzieningen	295,3	312,4	301,5	305,4	314,4	326,3	343,2	345,9
Toelichting:								
¹ Het aantal aanvullende vergoedingen naast collectief vervoer is niet in de (sub)totalen meegeteld omdat deze voorziening niet afzonderlijk maar uitsluitend in combinatie met collectief vervoer wordt toegekend en daarom als één geheel moet worden beschouwd.								

In tabel 3b zien we dat de totale uitgaven voor voorzieningen zijn gestegen. De stijging is echter kleiner dan de afgelopen jaren. Bij de meeste voorzieningen is een daling van de uitgaven te zien; met name de geldsomverstrekkingen voor vervoersvoorzieningen zijn de laatste jaren afgenomen. De uitgaven voor collectief vervoer daarentegen zijn de laatste jaren sterk gestegen, van € 178,6 miljoen in 2003 tot € 203,2 miljoen in 2004.

Tabel 3b

Uitgaven op kasbasis voor Wvg-voorzieningen, landelijk, 1997 t/m 2004

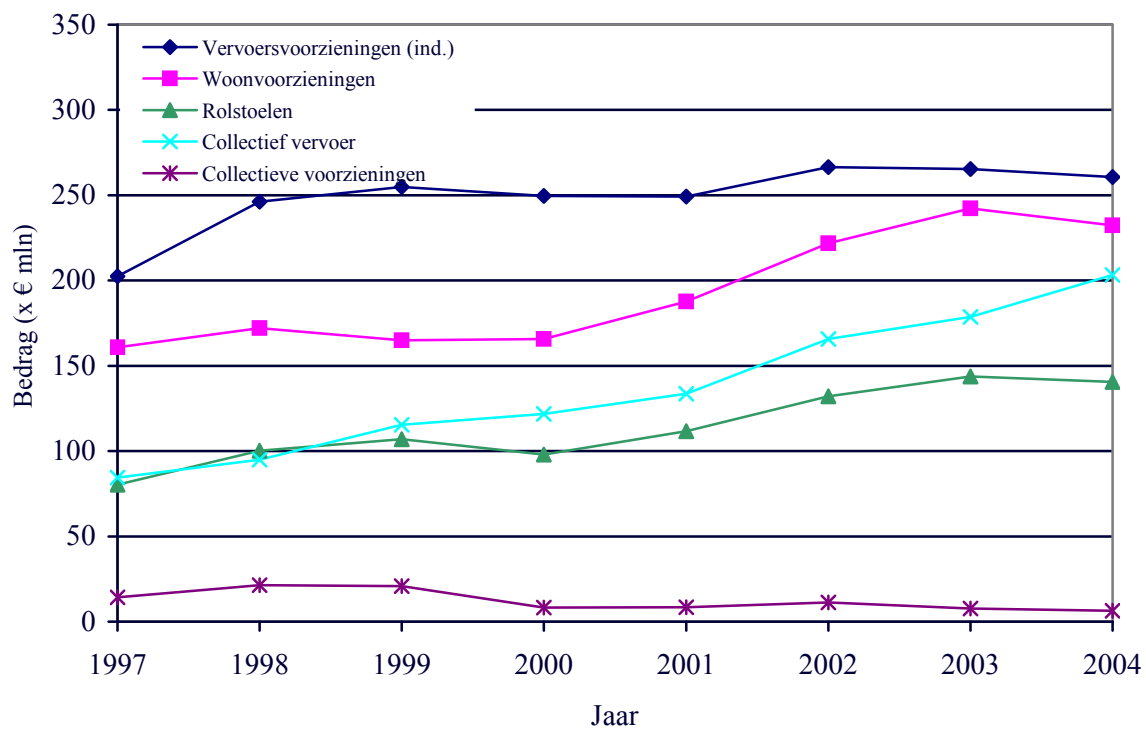
Type voorziening	Uitgaven (kasbasis; x miljoen euro)							
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Woonvoorzieningen (individueel):	160,9	172,0	164,9	165,8	187,6	221,9	242,2	232,4
- Woningaanpassingen	120,0	126,5	117,6	120,2	137,4	163,0	183,7	172,7
- Verhuizing en inrichting	23,8	26,1	26,2	23,8	25,5	27,8	25,9	22,5
- Roerende woonvoorzieningen	10,0	10,8	11,0	12,0	14,4	16,6	18,3	18,8
- Overige woonvoorzieningen	7,2	8,7	10,1	9,9	10,4	14,6	14,4	18,3
Overige gemeentelijke bijdragen aan woonvoorzieningen	1,0	1,4	2,3	1,6	2,1	1,3	1,1	0,8
Vervoersvoorzieningen (individueel):	211,5	246,2	254,8	249,6	249,2	266,5	265,4	260,7
- Naturavoorzieningen, waarvan:	49,8	62,7	64,4	83,4	95,9	121,7	123,5	140,6
* Scootermobielen	41,0	51,1	53,5	68,3	79,5	103,3	102,6	120,3
* Overige naturavoorzieningen	8,8	11,6	10,9	15,1	16,4	18,5	20,9	20,4
- Beheerskosten en overige kosten	4,5	6,9	6,8	9,1	9,3	11,9	10,9	10,3
- Geldsomverstrekkingen	126,1	135,8	140,0	118,1	102,7	87,6	92,3	75,8
- Aanvullende vergoeding bij collectief vervoer ¹	31,3	40,8	43,6	39,1	41,4	45,2	35,9	29,1
Collectief vervoer	84,5	95,0	115,4	121,8	133,7	165,7	178,6	203,2
Rolstoelen:	80,3	100,2	106,9	98,0	111,6	132,2	143,8	140,5
- Rolstoelen (handmatig en elektrisch)	70,7	84,8	90,1	80,3	91,0	109,9	112,1	107,0
- Sportrolstoelen	1,0	1,5	1,6	1,5	2,0	1,5	1,6	1,5
- Beheerskosten	2,6	5,9	7,7	8,8	9,8	11,1	15,8	17,3
- Overige kosten	5,9	8,0	7,5	7,4	8,8	9,7	14,3	14,7
Collectieve voorzieningen	14,2	21,4	20,9	8,2	8,4	11,2	7,7	6,3
Totaal voorzieningen	552,5	636,1	665,1	644,9	692,6	798,8	838,8	843,8
Toelichting:								
¹	Het aantal aanvullende vergoedingen naast collectief vervoer is niet in de (sub)totalen meegeteld omdat deze voorziening niet afzonderlijk maar uitsluitend in combinatie met collectief vervoer wordt toegekend en daarom als één geheel moet worden beschouwd.							

Tabel 3c

Kosten voor Wvg-woonvoorzieningen (verplichtingen/aanschafwaarde), landelijk, 1997 t/m 2004

Type voorziening	Kosten (verplichtingen/aanschafwaarde; x miljoen euro)							
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Woningaanpassingen	118,6	122,3	120,2	129,7	144,2	181,9	184,6	178,7
Verhuizing en inrichting	32,3	41,3	39,8	38,8	38,7	38,1	38,5	33,4
Roerende woonvoorzieningen	8,2	9,8	10,2	11,4	15,1	16,1	19,4	19,8
Overige woonvoorzieningen	7,1	8,5	7,8	7,4	8,8	14,6	11,2	20,9
Totaal woonvoorzieningen (individueel)	166,1	181,9	178,0	187,4	206,8	250,8	253,6	252,6
Toelichting: Zie toelichting bij tabel 1.								

Figuur 1 Ontwikkeling landelijke uitgaven aan voorzieningen op kasbasis (exclusief uitvoeringskosten) 1997-2004

3 Aantallen aanvragers en cliënten

In tabel 4a wordt een overzicht gegeven van het totaal aantal aanvragers van nieuwe voorzieningen van 1997 tot en met 2004 (landelijk geëxtrapoleerd), uitgesplitst naar leeftijd van de aanvrager.

Het aantal aanvragers van nieuwe voorzieningen is gestegen. De stijging is iets minder groot dan vorig jaar. De verdeling van het aantal aanvragen in verschillende leeftijdsgroepen is hetzelfde als in voorgaande jaren. Meer vrouwen dan mannen maken gebruik van Wvg-voorzieningen. De belangrijkste groep aanvragers zijn vrouwen van 65 jaar en ouder (43,6%).

Tabel 4a Totaal aantal aanvragers van nieuwe voorzieningen, naar leeftijd, 1997-2004 (landelijk)

	Landelijk							
	1997 x 1.000	1998 x 1.000	1999 x 1.000	2000 x 1.000	2001 x 1.000	2002 x 1.000	2003 x 1.000	2004 x 1.000
Totaal aantal aanvragers van wie:								
< 18 jaar	288,2	287,4	273,5	271,7	280,4	279,8	292,8	302,1
18 tot 65 jaar	12,4	11,2	10,5	9,5	10,5	10,4	10,9	11,2
≥65 jaar	84,0	85,4	81,7	82,1	80,9	81,4	84,0	91,0
	191,7	190,8	181,3	180,1	188,9	188,0	198,0	200,0
	%	%	%	%	%	%	%	%
Totaal aantal aanvragers waarvan:								
< 18 jaar	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100
18 tot 65 jaar	4,3	3,9	3,8	3,5	3,8	3,7	3,7	3,7
≥65 jaar	29,1	29,7	29,9	30,2	28,9	29,1	28,7	30,1
	66,5	66,4	66,3	66,3	67,4	67,2	67,6	66,2
Toelichting: het betreft hier alle aanvragers van nieuwe voorzieningen van 1997 tot en met 2004.								

In tabel 4b is een overzicht opgenomen van het totaal aantal aanvragers in 2004, uitgesplitst naar geslacht en leeftijdscategorie.

Tabel 4b Totaal aantal aanvragers van nieuwe voorzieningen, naar geslacht en leeftijd (landelijk)

	2000		2001		2002		2003		2004	
	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%
Totaal aantal aanvragers van wie:	271,7	100	280,4	100	279,8	100	292,8	100,0	302,1	100
Mannen Totaal	98,7	36,3	99,6	35,5	96,3	34,4	105,4	36,0	111,1	36,8
65 jaar en ouder	59,4	21,9	60,9	21,7	57,9	20,7	66,4	22,7	68,1	22,6
tot 65 jaar	39,4	14,5	38,7	13,8	38,4	13,7	39,0	13,3	43,0	14,2
Vrouwen Totaal	173,0	63,7	180,7	64,5	183,5	65,6	187,4	64,0	191,0	63,2
65 jaar en ouder	120,7	44,4	128,0	45,7	130,1	46,5	131,6	45,0	131,8	43,6
tot 65 jaar	52,3	19,2	52,7	18,8	53,5	19,1	55,8	19,1	59,2	19,6

In tabel 5a is de omvang van het cliëntenbestand weergegeven: alle personen die op 31 december (ultimo jaar) gebruik maken van een uitstaande Wvg-voorziening. Aangezien één persoon meerdere uitstaande voorzieningen kan hebben (bijvoorbeeld een bruikleenrolstoel en een vervoersvergoeding), zijn de cijfers in deze tabel niet te vergelijken met de bestandscijfers in tabel 2. Bovendien moet men bedenken dat er niet voor alle typen voorzieningen sprake is van een uitstaand bestand. Bij voorzieningen die eenmalig worden verstrekt, bijvoorbeeld woningaanpassingen, is daarvan geen sprake. De betrokken cliënten komen dan ook niet voor in tabel 5a.

Opgemerkt moet worden dat veel gemeenten niet exact konden aangeven hoeveel mensen er op een bepaald moment bijvoorbeeld een rolstoel hebben. Noch kon er onderscheid worden gemaakt tussen het aantal uitstaande voorzieningen en het aantal cliënten dat gebruik maakt van een voorziening. Dit kan te maken hebben met de vorm van uitbesteding, met de vraag of een voorziening in huur, bruikleen of eigendom is verstrekt, en met de wijze waarop gemeenten de middelen verwerven (huren of kopen). De cijfers in tabel 5a bieden dan ook niet meer dan een indicatie.

In tabel 5b staat het totaal aantal cliënten naar geslacht en leeftijd weergegeven.

Het aantal cliënten is in 2004 weer gestegen. De verhoudingen in leeftijd en geslacht is over de jaren heen constant. Vrouwen van 65 jaar en ouder vormen de grootste cliëntengroep (50,5%).

Tabel 5a Totaal aantal cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening op 31 december, naar leeftijd, 1997-2004 (landelijk)

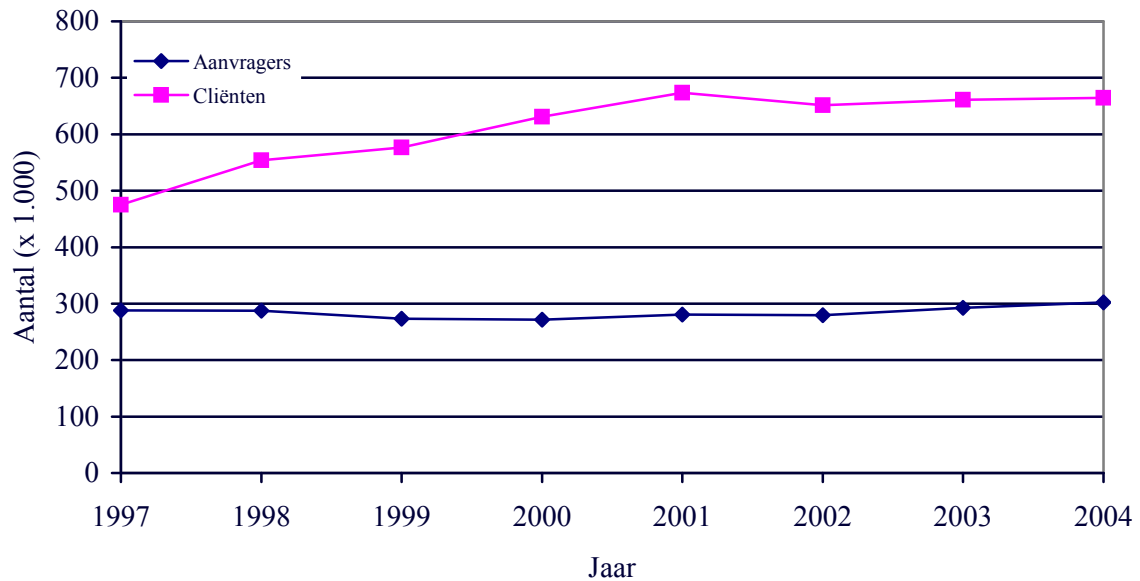
	Ultimo 1997 x 1.000	Ultimo 1998 x 1.000	Ultimo 1999 x 1.000	Ultimo 2000 x 1.000	Ultimo 2001 x 1.000	Ultimo 2002 x 1.000	Ultimo 2003 x 1.000	Ultimo 2004 x 1.000
Totaal aantal cliënten met een Wvg-voorziening, van wie:								
< 18 jaar	474,9	553,8	576,6	631,3	673,7	651,2	661,0	664,4
18 tot 65 jaar	13,4	15,0	15,2	15,9	17,4	16,7	15,5	16,8
≥ 65 jaar	125,6	142,9	150,2	164,8	171,9	165,1	165,7	174,2
	335,9	395,8	411,2	450,6	484,4	469,4	479,8	473,5
	%	%	%	%	%	%	%	%
Totaal aantal cliënten met een Wvg-voorziening, van wie:								
< 18 jaar	100	100	100	100	100	100	100	100
18 tot 65 jaar	2,8	2,7	2,6	2,5	2,6	2,6	2,3	2,5
≥ 65 jaar	26,4	25,8	26,1	26,1	25,5	25,4	25,1	26,2
	70,7	71,5	71,3	71,4	71,9	72,1	72,6	71,3
Toelichting: de extrapolaties ultimo 1995-2004 zijn gebaseerd op 323 (1995), 317 (1996), 318 (1997), 206 (1998), 197 (1999), 182 (2000), 173 (2001), 178 (2002), 152 (2003), 156 (2004) gemeenten. Het gaat om cliënten die gebruikmaken van een of meer van de volgende voorzieningen:								
- Een vervoersvergoeding								
- Collectief vervoer								
- Een vervoermiddel (scootermobiel, auto etc.)								
- Een rolstoel (handmatig of elektrisch)								

Tabel 5b Totaal aantal cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening per 31 december, naar geslacht en leeftijd (landelijk)

	2000		2001		2002		2003		2004	
	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%	x 1.000	%
Totaal aantal cliënten met een Wvg-voorziening, van wie:										
Mannen Totaal	631,3	100	673,7	100	651,2	100	661,0	100	664,4	100
65 jaar en ouder	214,1	33,9	226,2	33,6	213,7	32,8	216,2	32,7	216,0	32,5
tot 65 jaar	132,4	21,0	143,2	21,3	135,8	20,9	136,6	20,7	137,7	20,7
	81,7	12,9	83,0	12,3	77,9	12,0	79,6	12,0	78,3	11,8
Vrouwen Totaal	417,2	66,1	447,5	66,4	437,6	67,2	444,9	67,3	448,5	67,5
65 jaar en ouder	318,3	50,4	341,1	50,6	333,6	51,2	343,3	51,9	335,8	50,5
tot 65 jaar	99,0	15,7	106,3	15,8	103,9	16,0	101,6	15,4	112,7	17,0

De ontwikkeling van het aantal aanvragers en cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening is gevisualiseerd in figuur 2.

Figuur 2 Landelijke ontwikkeling aanvragers en cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening 1997-2004

In de rest van dit hoofdstuk wordt gewerkt met het aantal aanvragers en cliënten per 1.000 inwoners. Door deze normering kunnen vergelijkingen gemaakt worden tussen categorieën gemeenten.

Opgemerkt wordt dat het bij *aanvragers* gaat om alle personen die in 2004 een aanvraag hebben ingediend en bij *cliënten* om personen die ultimo 2004 in het bezit waren van een *doorlopende* voorziening. Bij aanvragers gaat het over alle typen voorzieningen, bij cliënten alleen over vervoersvergoedingen, collectief vervoer, vervoermiddelen en rolstoelen. Bovendien wordt een deel van de aanvragers afgewezen. Om deze redenen kunnen aantallen aanvragers en aantallen cliënten niet direct worden vergeleken.

In tabel 6 tot en met 8 wordt achtereenvolgens een uitsplitsing gemaakt naar gemeentegrootteklasse, landsdeel en leeftijdsopbouw. Uit deze tabellen blijkt dat het aantal aanvragers en het aantal cliënten het grootst is in de 100.000+ gemeenten. Evenals vorig jaar blijken bij uitsplitsing naar landsdeel in het noorden van het land de meeste Wvg-clieënten te zijn. Het aantal aanvragers verschilt niet veel met andere regio's. Het aantal aanvragers en cliënten neemt toe naarmate het percentage ouderen in een gemeente groter is.

Het percentage ouderen kan verklaren waarom het aantal cliënten in een bepaalde groep gemeenten groter is dan in een andere groep. De grotere gemeenten hebben echter relatief minder ouderen. Gemeenten in het noorden van het land hebben relatief meer ouderen dan gemeenten elders. Er is geen verband tussen gemeentegrootte en landsdeel.

Tabel 6 Aantal aanvragers en cliënten per 1.000 inwoners, naar gemeentegrootteklasse

	Aantal inwoners					Alle gemeenten
	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	
Aanvragers 2004 per 1.000 inw.	15,1	16,3	18,5	17,3	21,0	17,5
Cliënten ultimo 2004 per 1.000 inw.	39,4	36,4	43,6	41,8	45,9	40,9
n1	29	67	97	20	14	227
n2	27	63	90	20	15	215

Toelichting: aantallen zijn gemiddeld over gemeenten.

n1, n2: weergegeven is het aantal gemeenten die de vraag naar het totaal aantal aanvragers, respectievelijk cliënten hebben beantwoord.

Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

Tabel 7 Aantal aanvragers en cliënten per 1.000 inwoners, naar landsdeel

	Noord	Oost	West	Zuid	Alle gemeenten
Aanvragers 2004 per 1.000 inwoners	18,0	18,2	17,3	16,7	17,5
Cliënten ultimo 2004 per 1.000 inwoners	52,7	40,8	37,4	38,6	40,9
n1	35	54	87	51	227
n2	36	43	81	55	215

Toelichting: aantallen zijn gemiddeld over gemeenten.

n1, n2: weergegeven is het aantal gemeenten die de vraag naar het totaal aantal aanvragers, respectievelijk cliënten hebben beantwoord.

Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

Tabel 8 Aantal aanvragers en cliënten per 1.000 inwoners, naar leeftijdsopbouw van de bevolking

	Gemeenten waarvan het percentage 65 jaar en ouder:				Alle gemeenten
	<12%	12 tot 14%	14 tot 16%	≥16%	
Aanvragers 2004 per 1.000 inwoners	12,8	17,3	17,8	21,2	17,5
Cliënten ultimo 2004 per 1.000 inwoners	28,5	37,7	45,8	52,5	40,9
n1	41	75	61	50	227
n2	54	68	59	43	215

Toelichting: aantallen zijn gemiddeld over gemeenten.

n1, n2: weergegeven is het aantal gemeenten die de vraag naar het totaal aantal aanvragers, respectievelijk cliënten hebben beantwoord.

Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

4 Toekenningspercentages

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de mate waarin gemeenten aanvragen hebben toegekend, afgewezen of nog niet afgerond. Toekenningspercentages kunnen berekend worden over *aanvragers* ('Hoeveel aanvragers hebben een voorziening toegekend, afgewezen etc. gekregen?') en *aanvragen* ('Hoeveel aanvragen hebben geresulteerd in een toekenning, afwijzing etc.?'). Tabel 9 en 10 hebben betrekking op *aanvragers*. Tabel 11, 12 en 13 hebben betrekking op *aanvragen*.

Aanvragen kunnen worden toegekend of afgewezen, of ze zijn nog niet afgerond. Een deel van de aanvragen wordt 'anderszins afgehandeld': aanvragers worden doorverwezen naar een andere instantie, een andere gemeente of een andere gemeentelijke afdeling of zijn inmiddels overleden.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 9: van alle personen die in 2004 een aanvraag hebben ingediend, kreeg 76,5% hun aanvraag toegekend.

Tabel 9 Uitkomst behandeling aanvragers, 1997-2004 (landelijk, gemiddeld over aanvragers)

Aanvragers wier aanvraag voor het eind van het jaar:	Landelijk							
	1997 x1.000	1998 x1.000	1999 x1.000	2000 x1.000	2001 x1.000	2002 x1.000	2003 x1.000	2004 x1.000
Is toegekend (geheel of gedeeltelijk) ¹	219,6	226,1	204,7	206,3	210,2	201,7	215,0	231,2
(Volledig) is afgewezen	22,6	26,6	27,8	27,0	27,3	23,7	23,2	24,6
Nog niet is afgerond	35,0	29,0	27,5	30,0	33,6	39,3	37,9	31,5
Anderszins is afgehandeld	11,0	5,6	13,5	8,4	9,2	15,2	16,7	14,9
Totaal aantal aanvragers	288,2	287,4	273,5	271,7	280,4	279,8	292,8	302,1
	%	%	%	%	%	%	%	%
Is toegekend (geheel of gedeeltelijk) ¹	76,2	78,7	74,8	75,9	75,0	72,1	73,4	76,5
(Volledig) is afgewezen	7,8	9,3	10,2	10,0	9,7	8,5	7,9	8,1
Nog niet is afgerond	12,2	10,1	10,1	11,0	12,0	14,0	12,9	10,4
Anderszins is afgehandeld	3,8	1,9	4,9	3,1	3,3	5,4	5,7	4,9
Totaal aantal aanvragers	100	100	100	100	100	100	100	100

Toelichting: Het gaat om personen die in het boekjaar een aanvraag hebben ingediend. De percentages betreffen gemiddelden over aanvragers. De absolute aantallen zijn berekend door toepassing van de percentages op het landelijke totaal aantal aanvragers.

¹ Inclusief personen die iets anders toegekend kregen dan zij aangevraagd hadden

De uitkomsten van de aanvragen vertonen een redelijk stabiel beeld over de jaren heen. Het percentage afgeronde aanvragen (dus toegekend of afgewezen) is toegenomen ten opzichte van vorig jaar.

Het toekenningspercentage tussen de gemeentegrootteklassen varieert van 71,2% bij gemeenten met 50.000 - 100.000 inwoners tot 80,6% bij gemeenten met minder dan 10.000 inwoners.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 10: in een gemiddelde gemeente met minder dan 10.000 inwoners kreeg 80,6% van de aanvragers hun aanvraag toegekend binnen het jaar van aanvraag (2004).

Tabel 10 Uitkomst behandeling aanvragers, naar gemeentegrootteklasse (gemiddeld over gemeenten)

Aanvragers 2004 wier aanvraag voor 31-12-2004:	<10.000 %	10-20.000 %	20-50.000 %	50-100.000 %	>100.000 %	Alle responsgem. %
Is toegekend	80,6	78,4	74,6	71,2	78,8	76,5
(Volledig) is afgewezen	9,2	7,6	6,9	8,9	9,7	7,8
Nog niet is afgerond	6,5	10,5	13,8	11,9	7,1	11,2
Anderszins is afgehandeld	3,7	3,5	4,8	7,9	4,5	4,5
Totaal	100	100	100	100	100	100
n ¹ =	22	50	67	14	11	164
Toelichting: de percentages betreffen de percentages toekenningen, afwijzingen etc., gemiddeld over gemeenten.						
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.						
¹ Aantal gemeenten waarover gemiddelde percentages berekend zijn.						

In tabel 11 is per type voorziening weergegeven welk deel van alle aanvragen in 2004 is toegekend, afgewezen, nog niet afgerond of anderszins afgehandeld. De percentages zijn berekend over alle in 2004 aangevraagde voorzieningen van het desbetreffende type. Het toekenningspercentage is het laagst bij woonvoorzieningen. Aanvragen voor rolstoelen worden het minst vaak afgewezen.

Interpretatievoorbeeld: van alle aangevraagde woonvoorzieningen is 70,0% binnen het jaar van aanvraag toegekend.

Tabel 11 Uitkomst behandeling aanvragen 2004 (gemiddeld over aanvragen)

Uitkomst behandeling aanvragen	Toegekend %	(Volledig) afgewezen %	Nog niet afgerond %	Anders %	Totaal %	n ¹
Woonvoorzieningen	70,0	9,3	13,1	7,5	100	192
Vervoersvoorzieningen ²	75,3	9,3	9,0	6,4	100	192
Rolstoelen	76,7	4,1	11,1	8,0	100	190
Toelichting: de percentages tellen horizontaal tot 100%.						
¹ Heeft betrekking op het aantal gemeenten waarvan toekenningsgegevens bekend zijn.						
² Inclusief collectief vervoer.						

Tabel 12 geeft nogmaals de uitkomst weer van de afhandeling van aangevraagde voorzieningen, maar nu zijn de percentages berekend over gemeenten.

Interpretatievoorbeeld: in 2004 kende gemeenten gemiddeld 75,2% van de aangevraagde woonvoorzieningen binnen het jaar van aanvraag toe.

Tabel 12 Uitkomst behandeling aanvragen 2004 (gemiddeld over gemeenten)

Uitkomst behandeling aanvragen	Toegekend	(Volledig) afgewezen	Nog niet afgerond	Anders	Totaal	n ¹
	%	%	%	%	%	
Woonvoorzieningen	75,2	8,3	11,3	5,2	100	192
Vervoersvoorzieningen ²	76,0	9,8	8,9	5,2	100	192
Rolstoelen	81,0	3,6	9,6	5,7	100	190

Toelichting: de percentages tellen horizontaal tot 100%. De percentages zijn berekend als gemiddelden over gemeenten.

¹ Aantal gemeenten waarvan toekenningsgegevens bekend zijn.
² Inclusief collectief vervoer.

In tabel 13 worden de toekenningen afgezet tegen de afwijzingen door ze te presenteren als percentage van het aantal toekenningen plus het aantal afwijzingen (dit is samen het aantal afgeronde aanvragen). Deze toekenningspercentages worden tevens gesplitst naar gemeentegrootteklasse.

Interpretatievoorbeeld: een gemiddelde gemeente met minder dan 10.000 inwoners kende 88,1% van de in 2004 aangevraagde woonvoorzieningen toe, waarbij het aantal nog in behandeling zijnde en anders afgehandelde aanvragen buiten beschouwing is gelaten.

Tabel 13 Het toekenningspercentage¹

Percentage toegekende aanvragen voor:	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten	n ²
	%	%	%	%	%	%	
Woonvoorzieningen	88,1	91,3	90,9	85,8	85,4	89,9	199
Vervoersvoorzieningen	88,8	88,4	89,3	87,3	83,8	88,4	199
Rolstoelen	96,3	96,2	95,5	95,4	93,0	95,7	196

Toelichting: de gegeven percentages betreffen het gemiddeld percentage toekenningen in de desbetreffende klasse.

¹ Toekenningen als percentage van het aantal toekenningen plus het aantal afwijzingen van de aanvragen 2004 per type voorziening, naar gemeentegrootteklasse (gemiddeld over gemeenten)
² Aantal gemeenten waarvan toekenningsgegevens bekend zijn.

5 Aantallen toegekende voorzieningen

In dit hoofdstuk wordt nader ingegaan op de aantallen toegekende voorzieningen. Voor een overzicht van de landelijke aantallen toegekende voorzieningen wordt verwezen naar het overzicht in tabel 1. Voor een overzicht van het uitstaande bestand aan voorzieningen wordt verwezen naar tabel 2.

In tabel 14 tot en met 17 worden de aantallen toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners gepresenteerd. Achtereenvolgens worden deze cijfers uitgesplitst naar gemeentegrootte, landsdeel en leeftijdsopbouw in de bevolking.

Uit deze tabellen komt naar voren dat de ontwikkeling van het *aantal* toegekende voorzieningen verschilt per *type* voorziening.

Het aantal nieuw toegekende woonvoorzieningen is gelijk aan vorig jaar. De ontwikkeling op de langere termijn van het aantal nieuw toegekende woonvoorzieningen vertoont een stijging tot 2002; daarna is het aantal gedaald. In 2004 stabiliseert het zich. Bij uitsplitsing naar gemeentegrootte blijkt dat grotere gemeenten meer woonvoorzieningen toekennen dan kleinere.

Het aantal nieuw toegekende vervoersvoorzieningen is licht gestegen ten opzichte van 2003. Het aantal vervoersvoorzieningen vertoont een wat grillig verloop vanaf 1997. Sinds 2002 stijgt het aantal vervoersvoorzieningen weer. Grotere gemeenten kennen meer vervoersvoorzieningen toe dan kleinere. Gemeenten met 50.000 - 100.000 inwoners vormen daarop een uitzondering.

Het aantal nieuw toegekende rolstoelen zijn gelijk aan vorig jaar. Het aantal is - met uitzondering van 2000 - gestegen tot 2003. In 2004 blijft het aantal nieuw toegekende rolstoelen gelijk.

Over het algemeen geldt dat gemeenten met relatief veel ouderen over de breedte genomen meer nieuwe voorzieningen toekennen.

Tabel 14 Aantal nieuw toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, 1997-2004

Type voorziening	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Woonvoorzieningen	6,1	6,7	6,8	6,9	7,4	8,2	7,9	7,9
Vervoersvoorzieningen totaal	10,0	9,7	7,9	8,5	7,8	7,9	8,2	8,5
Rolstoelen	2,4	2,6	2,7	2,6	2,9	3,0	3,2	3,2

Toelichting: De aantallen zijn berekend als aantal toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, gemiddeld over gemeenten. Het gaat om alle in het desbetreffende jaar toegekende voorzieningen, los van het jaar van aanvraag.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 15: in een gemeente met minder dan 10.000 inwoners werden gemiddeld 7,0 woonvoorzieningen per 1.000 inwoners toegekend.

Tabel 15 Aantal nieuw toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, naar gemeentegrootteklasse

Type voorziening	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten	n ¹
Woonvoorzieningen	7,0	7,5	8,0	9,3	9,0	7,9	289
Vervoersvoorzieningen (individueel + collectief)	7,0	8,5	8,9	7,8	8,9	8,5	172
Rolstoelen	2,9	3,5	3,2	3,3	2,8	3,2	287

Toelichting: de aantallen zijn berekend als aantal in 2004 toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, gemiddeld over gemeenten. Het gaat om alle toegekende voorzieningen, los van het jaar van aanvraag.

¹ Aantal gemeenten waarover gegevens bekend zijn

Tabel 16 Aantal nieuw toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, naar landsdeel

Type voorziening	Noord	Oost	West	Zuid	Alle gemeenten	n ¹
Woonvoorzieningen	7,6	8,3	8,4	6,6	7,9	289
Vervoersvoorzieningen (individueel + collectief)	8,6	9,9	8,7	7,0	8,5	172
Rolstoelen	3,2	3,4	3,1	3,3	3,2	287

Toelichting: de aantallen zijn berekend als aantal in 2004 toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, gemiddeld over gemeenten. Het gaat om alle toegekende voorzieningen, los van het jaar van aanvraag.

¹ Aantal gemeenten waarover gegevens bekend zijn.

Tabel 17 Aantal nieuw toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, naar leeftijdsopbouw van de bevolking

Type voorziening	Gemeenten met het percentage inwoners 65 jaar en ouder:				Alle gemeenten	n ¹
	<12%	12 tot 14%	14 tot 16%	≥16%		
Woonvoorzieningen	6,6	7,7	8,4	8,9	7,9	289
Vervoersvoorzieningen (individueel + collectief)	8,7	7,7	8,4	9,4	8,5	172
Rolstoelen	2,7	3,1	3,3	3,8	3,2	287

Toelichting: de aantallen zijn berekend als aantal in 2004 toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, gemiddeld over gemeenten. Het gaat om alle toegekende voorzieningen, los van het jaar van aanvraag.

¹ Aantal gemeenten waarover gegevens bekend zijn.

Voor een aantal typen (en subtypen) voorzieningen is in tabel 18 weergegeven in welke verhouding de toegekende voorzieningen over drie leeftijdsgroepen zijn verdeeld. Het grootste deel van de nieuw toegekende voorzieningen wordt verstrekt aan 65-plussers. Dit beeld komt overeen met dat van eerdere jaren.

Tabel 18 Verdeling nieuw toegekende voorzieningen naar leeftijd van de cliënt

Type voorziening	<18 jr. %	18-65 jr. %	65 en ouder %	Landelijk aantal voorzieningen ¹ (x 1.000)	n1 ³	n2 ⁴
a. Woonvoorzieningen, waarvan	3,4	29,4	67,3	137,4	194	95
- woningaanpassingen	2,3	27,1	70,5	79,0	192	202
- verhuizing en inrichting	3,6	43,6	52,7	13,0	197	209
Vervoersvoorzieningen:						
b. Individuele vervoersvoorzieningen	6,3	35,7	58,0	67,2	177	181
c. Collectief vervoer	2,1	21,2	76,8	89,0	135	139
d. Rolstoelen (excl. sportrolstoelen)	4,7	29,5	65,8	52,3	191	196
Totaal a, b, c en d (in %)	3,8	28,5	67,7	100	nvt	nvt
Totaal a, b, c en d (absoluut x 1.000) ²	13,2	98,6	234,1	345,9	nvt	nvt
Toelichting: het gaat om alle in 2004 toegekende voorzieningen, los van het jaar van aanvraag. De percentages tellen horizontaal op tot 100.						
¹ Landelijk totaal aantal toegekende voorzieningen (geëxtrapoleerd naar alle gemeenten).						
² Berekend op basis van geëxtrapoleerd totaal aantal per type en percentages.						
³ n1: aantal gemeenten waarop onderscheid tussen 0-18 jaar en 18-65 jaar is gebaseerd.						
⁴ n2: aantal gemeenten waarop onderscheid tussen 65+ en 65- is gebaseerd.						

In tabel 19a is het aantal toegekende woningaanpassingen nader uitgesplitst in vier klassen van subsidiabele kosten van de aanpassing. Met subsidiabele kosten worden de voor gemeentelijke subsidie in aanmerking komende kosten van de aanpassing bedoeld. Met ingang van 1 april 2000 vallen ook de woningaanpassingen van meer dan € 20.400 en de uitruimten onder de werking van de Wvg.

Dure woningaanpassingen zijn in tabel 19a opgenomen. In 2004 zijn naar schatting 868 dure woningaanpassingen verstrekt (afgerond 0,9 in de tabel). In 2003 waren dat er 819.

Tabel 19a Aantallen en uitgaven voor nieuw toegekende woningaanpassingen, per kostencategorie (landelijk)

Woningaanpassingen met subsidiabele kosten van:	Aantal toegekende aanpassingen (landelijk)		Gemiddeld subsidiebedrag per aanpassing (verplichtingenbasis)	Totaal landelijke kosten (verplichtingenbasis)	
	x 1.000	%		€	x € mln
Tot € 900,-	44,1	55,9	413	18,2	10,2
€ 900 tot € 6.800,-	29,1	36,9	3176	92,4	51,7
€ 6.800 tot € 20.400,-	4,8	6,1	8644	41,9	23,4
Subtotaal tot € 20.400,-	78,0	98,9	nvt	152,2	85,3
€ 20.400,- en meer	0,9	1,1	30139	26,2	14,6
Totaal ¹	79,0	100	2263	178,7	100
Toelichting: de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 162 gemeenten en voor de bedragen: 57 gemeenten.					
¹ Landelijk totaal (geëxtrapoleerd naar alle gemeenten).					

In de tabellen 19b en 19c worden de aantallen en uitgaven voor woningaanpassingen in 2004 vergeleken met die van 2000 t/m 2003. In tabel 19b staan de uitgaven op verplichtingenbasis en in tabel 19c staan de uitgaven op kasbasis.

De totale uitgaven (verplichtingen- en kasbasis) voor woningaanpassingen dalen in 2004 ten opzichte van 2003. Dit is voor het eerst sinds 1999.

De dalende trend in 2004 ten opzichte van 2003 vertaalt zich naar alle kostencategorieën en geldt voor zowel verplichtingen- als kasbasis. De enige uitzonderingen hierop zijn de categorieën €900 tot €6.800 en €20.400 en meer in tabel 19b (verplichtingenbasis); deze uitgaven stijgen.

Tabel 19b Uitgaven op verplichtingenbasis voor nieuw toegekende woningaanpassingen, per kostencategorie; ontwikkeling in de tijd (landelijk)

Woningaanpassingen met subsidiabele kosten van:	Landelijke uitgaven op verplichtingenbasis in 2000		Landelijke uitgaven op verplichtingenbasis in 2001		Landelijke uitgaven op verplichtingenbasis in 2002		Landelijke uitgaven op verplichtingenbasis in 2003		Landelijke uitgaven op verplichtingenbasis in 2004	
	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%
Tot € 900,-	20,3	15,6	21,3	14,8	27,1	14,9	21,8	11,8	18,2	10,2
€ 900 tot € 6.800,-	70,7	54,6	76,9	53,3	91,6	50,4	88,3	47,9	92,4	51,7
€ 6.800 tot € 20.400,-	23,6	18,2	24,8	17,1	40,7	22,4	53,7	29,1	41,9	23,4
Subtotaal	114,6	88,3	123,0	85,2	159,4	87,7	163,8	88,8	152,5	85,4
€ 20.400,- en meer	15,2	11,7	21,3	14,8	22,4	12,3	20,7	11,2	26,2	14,6
Totaal: 4 klassen samen, landelijk ¹	129,7	100	144,2	100	181,9	100	184,5	100	178,7	100
Toelichting: in 2000 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 239 gemeenten en voor de bedragen: 105 gemeenten. In 2001 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 230 gemeenten en voor de bedragen: 92 gemeenten. In 2002 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 200 gemeenten en voor de bedragen: 84 gemeenten. In 2003 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 187 gemeenten en voor de bedragen: 49 gemeenten. In 2004 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 162 gemeenten en voor de bedragen: 57 gemeenten.										
¹ Landelijk totaal (geëxtrapoleerd naar alle gemeenten).										

Hoewel het aantal dure woningaanpassingen (tabel 19a) stijgt, dalen over het algemeen de uitgaven. Uit tabel 19c blijkt dat in 2003 de uitgaven voor dure woningaanpassingen op kasbasis €29,1 miljoen waren. In 2004 was dat €28,3 miljoen⁴.

⁴ Het gaat om de bedragen die gemeenten uitgeven aan dure woningaanpassingen, exclusief het bedrag dat gemeenten van het Ministerie van VWS krijgen.

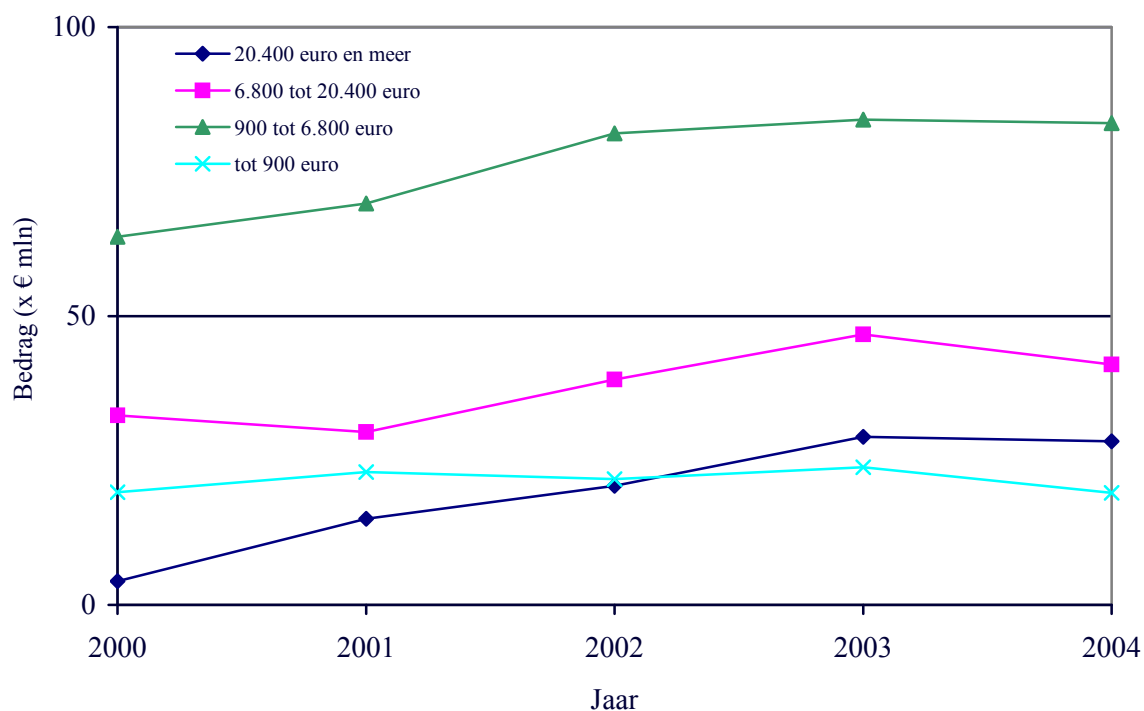
Tabel 19c Uitgaven op kasbasis voor nieuw toegekende woningaanpassingen, per kostencategorie; ontwikkeling in de tijd (landelijk)

Woningaanpassingen met subsidiabele kosten van:	Landelijke uitgaven op kasbasis in 2000		Landelijke uitgaven op kasbasis in 2001		Landelijke uitgaven op kasbasis in 2002		Landelijke uitgaven op kasbasis in 2003		Landelijke uitgaven op kasbasis in 2004	
	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%	x € mln	%
Tot € 900,-	19,5	16,2	23,0	16,7	21,8	13,4	23,8	12,9	19,4	11,2
€ 900 tot € 6.800,-	63,7	53,0	69,5	50,6	81,6	50,1	84,0	45,7	83,4	48,3
€ 6.800 tot € 20.400,-	32,8	27,3	29,9	21,8	39	23,9	46,8	25,5	41,6	24,1
Subtotaal	116,0	96,6	122,4	89,1	142,4	87,4	154,6	84,1	144,4	83,6
€ 20.400,- en meer	4,1	3,4	14,9	10,8	20,6	12,6	29,1	15,9	28,3	16,4
Totaal: 4 klassen samen, landelijk ¹	120,1	100	137,4	100	163	100	183,7	100	172,7	100

Toelichting: in 2000 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 239 gemeenten en voor de bedragen: 258 gemeenten.
 In 2001 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 230 gemeenten en voor de bedragen: 275 gemeenten.
 In 2002 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 200 gemeenten en voor de bedragen: 179 gemeenten.
 In 2003 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 187 gemeenten en voor de bedragen: 49 gemeenten.
 In 2004 is de basis voor de uitsplitsing naar omvang van subsidiabele kosten van de aantallen: 162 gemeenten en voor de bedragen: 171 gemeenten.

¹ Landelijk totaal (geëxtrapoleerd naar alle gemeenten).

Figuur 3 Ontwikkeling landelijke uitgaven voor woonvoorzieningen op kasbasis 2000-2004

6 Kosten van toegekende voorzieningen

In dit hoofdstuk worden de (kas)uitgaven weergegeven voor woonvoorzieningen, individuele vervoersvoorzieningen, collectief vervoer en rolstoelen. Voor de landelijke totalen van de kosten en uitgaven van voorzieningen verwijzen wij naar het overzicht in tabel 1.

Het gaat in dit hoofdstuk steeds om uitgaven op **kasbasis**, dus om de uitgaven gedaan in 2004. Bedragen op kasbasis hebben altijd betrekking op zowel nieuwe toekenningen als uitgaven voor doorlopende voorzieningen uit voorgaande jaren (zoals vervoersvergoedingen).

In tabel 20 tot en met 22 wordt weergegeven hoe de (kas)uitgaven voor deze vier hoofdtypen voorzieningen zijn verdeeld. De overige collectieve voorzieningen zijn in deze tabellen buiten beschouwing gelaten omdat deze voorzieningen niet in alle gemeenten voorkomen. De gegevens zijn uitgesplitst naar gemeentegrootte, landsdeel en leeftijdsopbouw van de bevolking. De totale landelijke (geëxtrapoleerde) uitgaven zijn ter vergelijking per kolom weergegeven.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 20: in een gemeente met minder dan 10.000 inwoners had gemiddeld 24,0% van de uitgaven betrekking op woonvoorzieningen. Gemeenten met minder dan 10.000 inwoners gaven samen € 28,2 miljoen uit aan deze vier typen voorzieningen (op kasbasis).

Tabel 20 Verdeling van (kas)uitgaven over typen voorzieningen, naar gemeentegrootteklasse

Type voorziening	<10.000 %	10-20.000 %	20-50.000 %	50-100.000 %	>100.000 %	Landelijk % ¹
Woonvoorzieningen	24,0	28,0	29,9	31,6	26,6	27,8
Vervoersvoorzieningen (individueel)	34,7	33,9	29,2	31,7	28,6	31,2
Collectief vervoer ²	24,3	19,7	21,2	21,6	28,1	24,3
Rolstoelen	17,0	18,4	19,7	15,1	16,6	16,8
Totaal (aantal gemeenten)	100 (80)	100 (165)	100 (175)	100 (38)	100 (25)	100 (483)
Totaal uitgaven (x € mln)	28,2	122,0	253,7	140,6	292,2	836,7
¹ De percentages 'landelijk' zijn gebaseerd op de landelijk geëxtrapoleerde totalen (zie tabel 1).						
² De uitgaven voor collectief vervoer zijn bij gemeenten die geen collectief vervoer hebben, op nul gesteld. Het optellen van de uitgaven voor individuele vervoersvoorzieningen en die voor collectief vervoer levert daardoor een beeld op van de totale uitgaven voor vervoer.						

Uit tabel 20 blijkt dat kleine gemeenten (met minder dan 10.000 inwoners) in verhouding het minst uitgeven aan woonvoorzieningen. Gemeenten met 50.000 tot 100.000 inwoners geven relatief het meeste uit aan woonvoorzieningen.

Uitgaven aan individuele vervoersvoorzieningen zijn relatief het hoogst in de kleinste gemeenten en het laagst in de grootste gemeenten. Collectief vervoer is met name een kostenpost in de grootste gemeenten en het laagst in gemeenten met 10.000 tot 20.000 inwoners.

Tabel 21 Verdeling van (kas)uitgaven over typen voorzieningen, naar landsdeel

Type voorziening	Noord %	Oost %	West %	Zuid %	Landelijk % ¹
Woonvoorzieningen	26,1	31,6	26,9	29,9	27,8
Vervoersvoorzieningen (individueel)	28,0	32,0	29,9	27,9	31,2
Collectief vervoer ²	28,9	19,4	25,6	24,1	24,3
Rolstoelen	17,0	17,0	17,7	18,2	16,8
Totaal (aantal gemeenten)	100 (68)	100 (103)	100 (197)	100 (115)	100 (483)
Totaal uitgaven (x € mln)	85,5	175,0	396,3	180,0	836,7
¹ De percentages 'landelijk' zijn gebaseerd op de landelijk geëxtrapoleerde totalen (zie tabel 1).					
² De uitgaven voor collectief vervoer zijn bij gemeenten die geen collectief vervoer hebben, op nul gesteld. Het optellen van de uitgaven voor individuele vervoersvoorzieningen en die voor collectief vervoer levert daardoor een beeld op van de totale uitgaven voor vervoer.					

Als gekeken wordt naar de uitgaven aan voorzieningen naar landsdeel, dan blijken gemeenten in het oosten van het land relatief meer uit te geven aan woonvoorzieningen. Uitgaven aan collectief vervoer zijn relatief het hoogst in gemeenten in het noorden van het land en het laagst in gemeenten in het oosten van het land.

Tabel 22 Verdeling van (kas)uitgaven over typen voorzieningen, naar leeftijdsopbouw van de bevolking

Type voorziening	Gemeenten met het percentage inwoners 65 jaar en ouder:				Landelijk % ¹
	<12% %	12 tot 14% %	14 tot 16% %	≥16% %	
Woonvoorzieningen	25,3	31,2	26,3	30,1	27,8
Vervoersvoorzieningen (individueel)	40,9	29,9	23,7	26,4	31,2
Collectief vervoer ²	16,2	22,0	33,4	23,1	24,3
Rolstoelen	17,6	17,0	16,6	20,4	16,8
Totaal (aantal gemeenten)	100 (93)	100 (167)	100 (118)	100 (105)	100 (483)
Totaal uitgaven (x € mln)	200,4	280,3	217,8	138,2	836,7
¹ De percentages 'landelijk' zijn gebaseerd op de landelijk geëxtrapoleerde totalen (zie tabel 1).					
² De uitgaven voor collectief vervoer zijn bij gemeenten die geen collectief vervoer hebben, op nul gesteld. Het optellen van de uitgaven voor individuele vervoersvoorzieningen en die voor collectief vervoer levert daardoor een beeld op van de totale uitgaven voor vervoer.					

Individuele vervoersvoorzieningen zijn veruit de grootste kostenpost in gemeenten met weinig ouderen. In gemeenten met meer ouderen wordt over het algemeen relatief meer uitgeven aan woonvoorzieningen, collectief vervoer en rolstoelen.

In de volgende vijf tabellen (tabel 23 tot en met 27) is weergegeven welk bedrag gemeenten per inwoner uitgaven aan de verschillende typen voorzieningen. Eerst worden de bedragen voor 1997 tot en met 2004 gegeven (tabel 23). Daarna wordt een uitsplitsing gemaakt naar gemeentegrootteklasse, landsdeel en leeftijdsopbouw van de bevolking. Het gaat steeds om de uitgaven op kasbasis voor voorzieningen.

De bevolkingsgroei was in 2004 relatief groter dan de toename van de Wvg uitgaven. Per hoofd van de bevolking zijn de uitgaven daardoor iets gedaald. In de uitgaven is dezelfde verschuiving zichtbaar als in tabel 1. Alle uitgaven dalen of blijven gelijk, maar de uitgaven voor het collectief vervoer nemen toe.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 23: gemiddeld hebben gemeenten in 2004 €14 per inwoner uitgegeven aan woonvoorzieningen.

Tabel 23 Gemiddelde (kas)uitgaven per inwoner, voor vier typen voorzieningen, 1997-2004 (gemiddeld over gemeenten)

Type voorziening	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
	€	€	€	€	€	€	€	€
Woonvoorzieningen	10	11	10	10	12	13	14	14
Vervoersvoorzieningen (individueel)	14	17	17	17	16	16	16	15
Collectief vervoer	4	4	5	5	6	8	9	10
Rolstoelen	5	6	6	6	7	8	8	8
Alle voorzieningen ¹	33	37	38	38	41	45	47	46
n (aantal gemeenten)	563	397	414	367	363	274	266	196
Toelichting: het betreft de gemeenten waarvoor van alle vier voorzieningen de uitgaven bekend zijn. Bedragen zijn berekend als de uitgaven per inwoner, gemiddeld over gemeenten. Ook gemeenten zonder collectief vervoer zijn in de berekening meegenomen (met als uitgaven € 0 per inwoner).								
¹ De totale uitgaven zijn berekend door de uitgaven van de vier voorzieningen op te tellen.								

Interpretatievoorbeeld bij tabel 24: gemeenten met minder dan 10.000 inwoners hebben gemiddeld € 10 per inwoner uitgegeven aan woonvoorzieningen.

Tabel 24 Gemiddelde (kas)uitgaven per inwoner, voor vier typen voorzieningen, naar gemeentegrootteklasse (gemiddeld over gemeenten)

Type voorziening	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€	€ ¹
Woonvoorzieningen	10	14	14	15	14	14
Vervoersvoorzieningen (individueel)	15	17	14	15	15	15
Collectief vervoer	10	9	10	10	12	10
Rolstoelen	7	9	9	7	8	8
Alle voorzieningen ²	42	48	46	47	49	46
n (aantal gemeenten)	25	46	90	16	19	196
Toelichting: de bedragen zijn berekend als de uitgaven per inwoner, gemiddeld over de gemeenten in die klasse. Ook gemeenten zonder collectief vervoer zijn in de berekening meegenomen (met als uitgaven € 0 per inwoner).						
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.						
¹ Het betreft de gemeenten waarvoor van alle vier voorzieningen de uitgaven bekend zijn.						
² De totale uitgaven zijn berekend door de uitgaven van de vier voorzieningen op te tellen.						

Tabel 25 Gemiddelde (kas)uitgaven per inwoner, voor vier typen voorzieningen, naar landsdeel (gemiddeld over gemeenten)

Type voorziening	Noord €	Oost €	West €	Zuid €	Alle gemeenten € ¹
Woonvoorzieningen	11	15	13	16	14
Vervoersvoorzieningen (individueel)	14	18	14	13	15
Collectief vervoer	15	7	10	10	10
Rolstoelen	8	8	8	9	8
Alle voorzieningen ²	49	49	44	48	46
n (aantal gemeenten)	27	43	87	39	196

Toelichting: de bedragen zijn berekend als de uitgaven per inwoner, gemiddeld over de gemeenten in die klasse. Ook gemeenten zonder collectief vervoer zijn in de berekening meegenomen (met als uitgaven € 0 per inwoner).

Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

¹ Het betreft de gemeenten waarvoor van alle vier voorzieningen de uitgaven bekend zijn.
² De totale uitgaven zijn berekend door de uitgaven van de vier voorzieningen op te tellen.

Tabel 26 Gemiddelde (kas)uitgaven per inwoner, voor vier typen voorzieningen, naar leeftijdsopbouw van de bevolking (gemiddeld over gemeenten)

Type voorziening	Gemeenten met het percentage inwoners 65 jaar en ouder				Alle gemeenten € ¹
	<12% €	12 tot 14% €	14 tot 16% €	≥16% €	
Woonvoorzieningen	10	14	15	14	14
Vervoersvoorzieningen (individueel)	14	18	13	13	15
Collectief vervoer	7	9	12	12	10
Rolstoelen	7	8	8	9	8
Alle voorzieningen ²	39	50	48	48	46
n (aantal gemeenten)	42	60	47	47	196

Toelichting: de bedragen zijn berekend als de uitgaven per inwoner, gemiddeld over de gemeenten in die klasse. Ook gemeenten zonder collectief vervoer zijn in de berekening meegenomen (met als uitgaven € 0 per inwoner).

¹ Het betreft de gemeenten waarvoor van alle vier voorzieningen de uitgaven bekend zijn.
² De totale uitgaven zijn berekend door de uitgaven van de vier voorzieningen op te tellen.

In tabel 27 worden de kosten van de toegekende voorzieningen uitgesplitst naar de leeftijd van de aanvrager. Bij de vervoersvoorzieningen en rolstoelen is de kasbasis als uitgangspunt genomen. Bij woonvoorzieningen zijn de kosten op verplichtingenbasis als uitgangspunt genomen omdat ze een betere indruk geven van de waarde van de voorzieningen die aan de desbetreffende leeftijdsgroep ten goede zijn toegekend dan de kasuitgaven. Die lopen immers gemiddeld achter op de verplichtingen.

Meer dan de helft dan uitgaven voor woonvoorzieningen en vervoersvoorzieningen komt terecht bij cliënten die ouder zijn dan 65 jaar. Bij rolstoelen is dat bijna de helft.

Interpretatievoorbeeld: 7,7% van alle kosten voor woonvoorzieningen is gemaakt voor voorzieningen die toegekend zijn aan personen onder 18 jaar.

Tabel 27 Verdeling naar leeftijd van cliënt van kosten van voorzieningen

Kosten van:	<18 jr.	18-65 jr.	65 en ouder	Totale kosten, landelijk ¹	n1 ²	n2 ²
	%	%	%	(x € mln)		
Woonvoorzieningen (verplichtingenbasis)	7,7	38,6	53,7	252,6	91	97
Vervoersvoorzieningen, exclusief collectief vervoer (kasbasis)	5,0	36,0	59,0	260,6	179	185
Rolstoelen (kasbasis)	11,6	41,2	47,1	140,5	184	189
Toelichting: de percentages tellen horizontaal tot 100.						
¹ Geëxtrapoleerd (alle gemeenten).						
² n1: aantal gemeenten waarop onderscheid tussen 0-18 jaar en 18-65 jaar is gebaseerd. n2: aantal gemeenten waarop onderscheid tussen 65- en 65+ is gebaseerd.						

7 Uitvoeringskosten en inkomsten

In tabel 28 is weergegeven welke kosten gemeenten hebben gemaakt voor de uitvoering van de Wvg en welke inkomsten ze *buiten de rijksbijdrage* hebben ontvangen. In tabel 29 worden de inkomsten uit eigen bijdragen uitgesplitst.

In 2004 zijn de uitvoeringskosten toegenomen. De toename wordt zowel veroorzaakt door een stijging van de apparaatskosten als van de (externe) indicatiekosten. Met uitzondering van de daling in 2003 ontwikkelen de uitvoeringskosten volgens een stijgende trend.

De inkomsten stijgen. Dit komt met name door een toename van de inkomsten die gemeenten van het Ministerie van VWS ontvangen op basis van ingediende declaraties voor dure woningaanpassingen. Gemeenten geven aan in 2004 €23,9 miljoen gedeclareerd te hebben. In 2003 was dit € 19,5. Naast deze inkomsten hebben gemeenten € 8 miljoen aan overige inkomsten (bijvoorbeeld door verkoop van rolstoelen en terugkoopregelingen). Er werd €1,1 miljoen geïnd aan eigen bijdragen.

Tabel 28 Uitvoeringskosten en inkomsten, 1997-2004 (landelijk)

Type kosten/inkomsten	Landelijk (x miljoen euro)							
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Apparaatskosten	98,5	105,5	114,3	120,8	129,5	144,5	146,4	163,2
(Externe) indicatiekosten	29,1	33,2	36,0	38,5	37,2	45,6	44,8	52,7
Eenmalige kosten	1,3	4,0	2,9	5,8	5,2	5,9	3,3	2,0
Overige kosten van door derden uitgevoerde taken	1,1	2,1	1,3	1,9	3,2	6,5	2,0	2,3
Totaal uitvoeringskosten	129,9	144,8	154,4	167,0	175,0	202,5	196,5	220,2
Inkomsten uit eigen bijdragen ¹	0,6	0,9	1,0	1,1	1,0	1,4	1,2	1,1
Declaraties van VWS voor dure woningaanpassingen ²						12,9	19,5	23,9 ⁵
Overige inkomsten	1,7	2,9	2,4	3,4	10,6	5,2	5,4	8,0
Totaal inkomsten	2,3	3,8	3,4	4,5	11,6	19,5	26,1	33,0
Toelichting:								
– Apparaatskosten: alle (toegerekende) kosten van de inzet van gemeentelijk personeel en materieel ten behoeve van de Wvg. Inclusief bijdragen aan apparaatskosten van gemeenschappelijke organen en verminderd met eventuele ontvangsten van andere gemeenten.								
– Indicatiekosten: kosten van sociaal-medische advisering en indicatiestelling, uitgevoerd door een externe instantie (RIO ⁶ , Welzorg, GGD, thuiszorg etc.).								
– Eenmalige kosten: kosten voor het laten uitvoeren van een evaluatie, ontwikkelingskosten en externe advisering.								
– Inkomsten uit eigen bijdragen: inkomsten plus vorderingen minus restituties.								
– Overige inkomsten: onder andere declaraties voor dure woningaanpassingen, verkoop rolstoelen, terugkoopregelingen en dergelijke.								
¹ De negatieve inkomsten worden in 1996 voornamelijk veroorzaakt door de grootschalige restitutie van eigen bijdragen met terugwerkende kracht.								
² De declaraties voor dure woningaanpassingen zijn in 2002 voor het eerst apart uitgevraagd. In het verleden was dit een onderdeel van 'overige inkomsten'								

⁵ Het jaarverslag 2004 van het ministerie van VWS vermeldt een bedrag van 31,9 miljoen euro voor dure woningaanpassingen.

⁶ Vanaf 2005 CIZ genaamd. In 2004 bestond het RIO nog, daarom wordt hier gesproken van RIO.

Tabel 29 Specificatie eigen bijdragen (landelijk)

	Landelijk (x € mln)
Inkomsten 2004 uit eigen bijdragen	1,13
Gerestitueerde eigen bijdragen ¹	- 0,05
Netto-inkomsten uit eigen bijdragen	1,08
Toelichting: exclusief eigen betalingen (woonvoorzieningen en dergelijke). In 2004 ontvangen eigen bijdragen kunnen geheven zijn op voorzieningen die in een eerder jaar zijn toegekend.	
¹ Door enkele gemeenten zijn ontvangen eigen bijdragen en restituties niet afzonderlijk ingevuld op de scanvragenlijst, maar als een saldo weergegeven zodat er geen onderscheid mogelijk is. Dit heeft geen invloed op de netto-inkomsten uit eigen bijdragen.	

In tabel 30 worden de apparaatskosten in de periode 1997-2004 weergegeven naar drie maatstaven. De maatstaf 'kosten per aanvrager van een nieuwe voorziening' wordt vervolgens gehanteerd in tabel 31 en tabel 32, waarin de diverse componenten van de uitvoeringskosten (gemeentelijke apparaatskosten, externe indicatie- en advieskosten, en overige kosten) worden uitgesplitst naar gemeentegrootte en landsdeel.

Bij de eerste Kerncijfers (over 1994) is gekozen voor de maatstaf 'kosten per aanvrager van een nieuwe voorziening' omdat de uitvoeringskosten voor een belangrijk deel samenhangen met de behandelingstrajecten van aanvragers. Uiteraard zijn ook andere maatstaven te verdedigen. Zo kunnen de apparaatskosten ook uitgedrukt worden in verhouding tot het uitstaande cliëntenbestand (omdat doorlopende cliënten ook ambtelijk werk meebrengen) of in verhouding tot het inwonertal. De maatstaf 'per aanvrager van een nieuwe voorziening' is gehandhaafd (tabel 31 tot en met tabel 34) vanwege de vergelijkbaarheid met voorgaande jaren en omdat het aantal aanvragers van meer gemeenten bekend is dan het aantal cliënten met een uitstaande voorziening.

De apparaatskosten per aanvrager en per cliënt zijn, na een daling in 2003, weer toegenomen. Per inwoner blijven de apparaatskosten vanaf 2002 constant.

Tabel 30 Apparaatskosten per aanvrager, per cliënt en per inwoner, 1997-2004

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
	€	€	€	€	€	€	€	€
Gemiddelde apparaatskosten per aanvrager	415	452	545	577	557	642	586	592
Gemiddelde apparaatskosten per cliënt (cliëntenbestand ultimo)	354	265	257	253	246	264	252	281
Gemiddelde apparaatskosten per inwoner	6	7	7	8	8	9	9	9

In de tabellen 31 en 32 is een uitsplitsing gemaakt van de uitvoeringskosten naar gemeentegrootteklasse en landsdeel.

Tabel 31 Uitvoeringskosten per aanvrager, naar gemeentegrootteklasse (gemiddeld over gemeenten)

	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€	€
Apparaatskosten per aanvrager	580	591	628	492	545	592
Externe indicatiekosten per aanvrager	163	174	158	135	166	161
Eenmalige en overige kosten per aanvrager ²	5	8	8	12	5	8
Totaal uitvoeringskosten	748	773	794	639	716	761
n ¹	25	50	85	20	14	194
Toelichting: de bedragen zijn berekend door de gemiddelde kosten per aanvrager per gemeente te middelen over alle gemeenten in de desbetreffende klasse.						
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.						
¹ Het betreft die gemeenten waarvoor zowel apparaats- als indicatiekosten bekend zijn.						
² Investerings, advies, onderzoek en overige door derden uitgevoerde taken.						
³ Ook vorig jaar waren de apparaatskosten in deze gemeentegrootteklasse aanzienlijk lager dan in de andere gemeentegrootteklassen. Het betreft hier een relatief kleine groep gemeenten.						

De apparaatkosten per aanvrager en de totale uitvoeringskosten zijn in 2004, evenals in 2003, relatief het hoogst in gemeenten met 20.000 tot 50.000 inwoners en het laagst in gemeenten met 50.000 tot 100.000 inwoners.

Tabel 32 Uitvoeringskosten per aanvrager, naar landsdeel (gemiddeld over gemeenten)

	Noord	Oost	West	Zuid	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€
Apparaatskosten per aanvrager	556	631	574	605	592
Externe indicatiekosten per aanvrager	207	174	137	154	161
Eenmalige en overige kosten per aanvrager ²	11	12	5	6	8
Totaal uitvoeringskosten	774	817	716	765	761
n ¹	32	49	71	42	194
Toelichting: de bedragen zijn berekend door de gemiddelde kosten per aanvrager per gemeente te middelen over alle gemeenten in de desbetreffende klasse.					
¹ Het betreft die gemeenten waarvoor zowel apparaats- als indicatiekosten bekend zijn.					
² Investerings, advies, onderzoek en overige door derden uitgevoerde taken.					

Over het algemeen zijn de uitvoeringskosten in gemeenten in het oosten van het land hoger dan in andere delen van het land. In 2003 was dit ook het geval.

In tabel 33 en 34 zijn de inkomsten per aanvrager uitgesplitst naar gemeentegrootteklasse en landsdeel. Alle bedragen zijn uitgedrukt in euro per aanvrager.

Tabel 33 Inkomsten per aanvrager, naar gemeentegrootteklasse (gemiddeld over gemeenten)

	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€	€
Inkomsten uit eigen bijdragen per aanvrager ¹	4	12	9	2	4	8
Declaraties voor dure woningaanpassingen	279	151	115	92	49	138
Overige inkomsten per aanvrager ²	90	44	25	36	19	40
Totaal	373	207	149	130	72	186
n ³	29	67	97	20	14	227
Toelichting: de bedragen zijn berekend door de gemiddelde inkomsten per aanvrager per gemeente te middelen over alle gemeenten in de desbetreffende klasse.						
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.						
¹ Inkomsten minus gerestitueerde eigen bijdragen.						
² Het gaat hierbij om inkomsten uit verkoop van rolstoelen, terugkoopregelingen en dergelijke.						
³ Het betreft die gemeenten waarvoor de inkomsten uit eigen bijdragen bekend zijn.						

Kleinere gemeenten hebben relatief meer inkomsten per aanvrager. Dit geldt zowel voor 2004 als 2003.

Tabel 34 Inkomsten per aanvrager, naar landsdeel (gemiddeld over gemeenten)

	Noord	Oost	West	Zuid	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€
Inkomsten uit eigen bijdragen per aanvrager ¹	3	7	5	19	8
Declaraties voor dure woningaanpassingen	136	150	128	143	138
Overige inkomsten per aanvrager ²	21	32	47	48	40
Totaal	160	189	180	210	186
n ³	35	54	87	51	227
Toelichting: de bedragen zijn berekend door de gemiddelde inkomsten per aanvrager per gemeente te middelen over alle gemeenten in de desbetreffende klasse.					
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.					
¹ Inkomsten minus gerestitueerde eigen bijdragen.					
² Het gaat hierbij om inkomsten uit verkoop van rolstoelen, terugkoopregelingen en dergelijke.					
³ Het betreft die gemeenten waarvoor de inkomsten uit eigen bijdragen bekend zijn.					

Gemeenten in het zuiden en oosten van het land hebben relatief de meeste inkomsten per aanvrager. Dit geldt zowel voor 2004 als 2003. Dit wordt voornamelijk veroorzaakt door de hogere bedragen aan declaratie voor dure woningaanpassingen.

8 Budgettaire uitkomsten

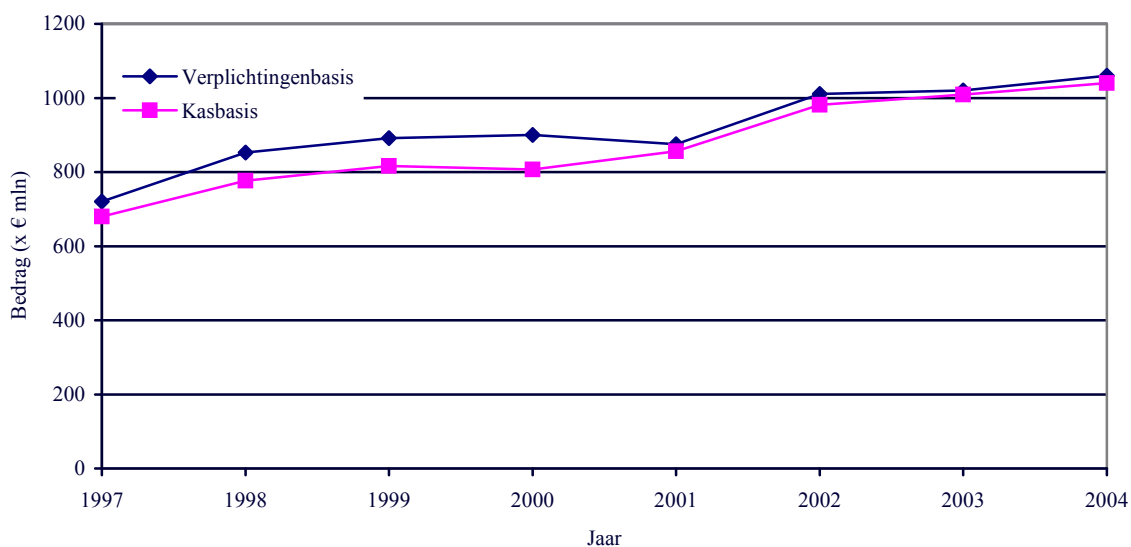
De nettokosten (op verplichtingenbasis) en netto-uitgaven (op kasbasis) kunnen worden berekend door de totale kosten dan wel uitgaven voor voorzieningen en uitvoeringskosten te verminderen met de inkomsten. Tabel 35 laat zien hoe de landelijke nettokosten en netto-uitgaven berekend worden.

Tabel 35 Landelijk overzicht van Wvg-kosten 2004 op kas- en verplichtingenbasis

Soort kosten	Uitgaven (kas) (x € mln)	Uitgaven (verplichtingen) (x € mln)
Woonvoorzieningen (individueel)	232,4	252,6
Overige gemeentelijke bijdragen aan woonvoorzieningen ¹	0,8	0,8
Vervoersvoorzieningen (individueel) ¹	260,7	260,7
Collectief vervoer ¹	203,2	203,2
Rolstoelen ¹	140,5	140,5
Collectieve voorzieningen ¹	6,3	6,3
Totaal voorzieningenkosten	843,8	864,1
Apparaatskosten ¹	163,2	163,2
Indicatiekosten ¹	52,7	52,7
Overige kosten ¹	4,3	4,3
Totaal uitvoeringskosten	220,2	220,2
Inkomsten uit eigen bijdragen ¹	1,1	1,1
Declaraties voor dure woningaanpassingen ¹	23,9	23,9
Overige inkomsten ¹	8,0	8,0
Totaal inkomsten	33,0	33,0
Nettokosten en -uitgaven 2004	1031,0	1051,3
Toelichting: de gegevens over voorzieningen zijn afkomstig uit tabel 1 en de gegevens over uitvoeringskosten en inkomsten uit tabel 28. Zie die tabellen voor een toelichting.		
¹ Hier is geen verschil gemaakt tussen kosten op kasbasis en die op verplichtingenbasis (zie ook paragraaf 1.2).		

In figuur 4 wordt de ontwikkeling van de netto-uitgaven op kas- en verplichtingenbasis weergegeven. In 2004 zijn de uitgaven zowel op kas- als verplichtingenbasis gestegen.

Figuur 4 Landelijke ontwikkeling netto-uitgaven 1997-2004⁷

In tabel 36 worden de netto-uitgaven vergeleken met de inkomsten. De inkomsten bestaan uit het bedrag aan middelen dat aan het gemeentefonds is toegevoegd ten behoeve van de Wvg (€ 1061,0 miljoen), aangevuld met € 22,7 miljoen van het Besluit Bijdrageregeling AWBZ-gemeenten (BBAG). Deze vergelijking geeft een beeld van het budgettaire resultaat in 2004. Op kasbasis is sprake van een overschot van 4,9% en op verplichtingenbasis van 3,0 %.

Tabel 36 Overzicht landelijk budgettair resultaat Wvg, 1997-2004

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
	(x miljoen euro)							
Landelijk beschikbaar voor uitvoering Wvg	703,4	744,6	756,2	872,4	941,2	1013,4	1047,9	1083,7
Totale netto-uitgaven op kasbasis	680,1	777,1	816,1	807,3	855,9	981,8	1009,2	1031,0
Vershil op kasbasis								
(kasverschil) abs.	23,3	-32,6	-59,9	65,1	85,3	31,6	38,7	52,7
in %	3,3%	-4,4%	-7,9%	7,5%	9,1%	3,1%	3,7%	4,9%
Landelijk beschikbaar voor uitvoering Wvg	703,4 ²	744,6 ³	756,2 ⁴	872,4 ⁵	941,2 ⁶	1013,4 ⁷	1047,9 ⁸	1083,7 ⁹
Totale nettokosten op verplichtingenbasis ⁹	720,2	852,3	891,6	900,3	875,5	1010,7	1020,6	1051,3
Vershil op verplichtingenbasis ⁹								
(budgettaire ruimte) abs. in	-16,8	-107,7	-135,4	-27,9	65,8	2,7	27,3	32,4
%	-2,4%	-14,5%	-17,9%	-3,2%	7,0%	0,3%	2,6%	3,0%

⁷ De uitgaven op verplichtingenbasis worden sinds 2001 anders berekend. Vanaf 2001 zijn alleen voor woonvoorzieningen de uitgaven op verplichtingenbasis berekend. In voorgaande jaren werden de uitgaven op verplichtingenbasis nog berekend voor woonvoorzieningen en natura-voorzieningen. De daling van de uitgaven op verplichtingenbasis in 2001 kan hierdoor veroorzaakt zijn.

Toelichting:

- ¹ Toevoeging gemeentefonds, inclusief Tijdelijke Bijdrageregeling AWBZ-gemeenten.
- ² Orde van grootte. In dit bedrag is een bedrag van € 7,3 miljoen begrepen dat toegevoegd is voor bijzondere bijstand, maar voor de toevoeging aan het gemeentefonds behandeld als Wvg. Het bedrag valt in 1997 weg tegen een bedrag van € 7,0 miljoen dat in 1997 eenmalig is uitgelicht in verband met de afrekening sociaal vervoer 1996. Inclusief € 22,7 miljoen van de Tijdelijke Bijdrageregeling AWBZ-gemeenten.
- ³ Dit bedrag is opgebouwd uit € 686,5 vanuit het gemeentefonds, € 35,4 miljoen dat eenmalig beschikbaar is voor de 'voordeelgemeenten' en € 22,7 miljoen van de Tijdelijke Bijdrageregeling AWBZ-gemeenten.
- ⁴ Dit bedrag is opgebouwd uit € 737,2 miljoen vanuit het gemeentefonds en € 19,0 miljoen van de Tijdelijke Bijdrageregeling AWBZ-gemeenten.
- ⁵ Dit bedrag is opgebouwd uit € 851,5 miljoen vanuit het gemeentefonds (in de Kerncijfers Wvg 2000 is € 885,0 miljoen genoemd, maar dat bedrag was niet gecorrigeerd voor de macro benadering) en € 20,9 miljoen BBAG.
- ⁶ Dit bedrag is opgebouwd uit € 921,1 miljoen vanuit het gemeentefonds en € 20,1 miljoen BBAG.
- ⁷ Dit bedrag is opgebouwd uit € 992,3 miljoen vanuit het gemeentefonds en € 21,1 miljoen BBAG.
- ⁸ Dit bedrag is opgebouwd uit € 1025,8 miljoen vanuit het gemeentefonds en € 22,1 miljoen BBAG.
- ⁹ Dit bedrag is opgebouwd uit € 1061,0 miljoen vanuit het gemeentefonds en € 22,7 miljoen BBAG.
- ¹⁰ Sinds 2001 wordt een andere berekeningsmethode voor verplichtingenbasis gehanteerd.

Hoewel op landelijke niveau de uitgaven en beschikbare middelen redelijk in balans zijn, zijn er nog steeds grote verschillen tussen gemeenten onderling wat betreft het verschil tussen netto-Wvg-uitgaven en het zogenaamde fictieve budget (het ontvangen bedrag uit het gemeentefonds, eventueel aangevuld met een bijdrage in het kader van het BBAG). Dit verschil, uitgedrukt als percentage van de ontvangsten, varieert van een tekort van circa 82% tot een overschot van circa 65%. Dit verschil is groter geworden ten opzichte van 2003 en kan verklaard worden door uitschieters van individuele gemeenten.

In 2004 heeft ongeveer 66% van de gemeenten waarvoor het budgettair resultaat berekend kan worden⁸ een overschot dan wel een tekort van 0 tot en met 25%.

In 2004 heeft 21% van de gemeenten waarvoor het budgettair resultaat berekend kan worden een tekort. Dit percentage is afgenomen ten opzichte van het jaar daarvoor: in 2003 had 33% van de gemeenten waarvoor het budgettair resultaat berekend kan worden een tekort. Bij 5% van de gemeenten waarvoor het budgettair resultaat berekend kan worden is het tekort groter dan 25%. In 2003 was dat percentage hetzelfde.

Het overgrote deel (79%) van de gemeenten waarvoor een budgettair resultaat berekend kan worden heeft in 2004 een overschot. In 2003 was dat 67%. Het percentage gemeenten (waarvoor het budgettair resultaat berekend kan worden) met een overschot groter dan 25% is toegenomen ten opzichte van 2003, van 12% tot 31%.

Het verschil tussen netto-uitgaven en ontvangsten (hier genoemd: het kasverschil) wordt in de volgende tabellen uitgewerkt op gemeenteniveau. Daarbij is voor de vergelijkbaarheid steeds gewerkt met bedragen per inwoner.

In tabel 37 is weergegeven hoe hoog de netto-uitgaven en het kasverschil waren. Dit bedrag is *gemiddeld over alle Nederlanders*, op basis van macrocijfers. In de tabellen 38 t/m 40 worden de netto-uitgaven en het kasverschil per inwoner berekend op basis van het *gemiddelde over gemeenten*. Dit geeft verschillen ten opzichte van tabel 37.

Tevens wordt in tabel 37 het kasverschil als percentage van het fictief budget per gemeente weergegeven. Dit is een betere indicator dan het kasverschil per inwoner sinds bij de verdeling van de

⁸ In Kerncijfers 2004 is het budgettair resultaat berekend over 150 gemeenten. In kerncijfers 2003 over 242 gemeenten. De resultaten in 2004 dienen met meer voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.

gemeentefondsmiddelen behalve met het aantal inwoners ook rekening wordt gehouden met het aantal 65-plussers, huishoudens met een laag inkomen, uitkeringsgerechtigden en woonruimten.

Tabel 37 Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner (landelijk gemiddelde over inwoners)

	Alle gemeenten €
Netto-uitgaven (per inwoner)	58,4
Kasverschil (per inwoner)	8,6
Toelichting:	
- Bedragen zijn berekend als gemiddelde over alle inwoners.	
- Netto-uitgaven: uitgaven voor Wvg-voorzieningen (op kasbasis) plus uitvoeringskosten minus inkomsten.	
- Kasverschil: ontvangen gemeentefondsmiddelen, inclusief BBAG, minus netto-uitgaven.	

In tabel 38 tot en met 40 worden de netto-uitgaven en het kasverschil (per inwoner) weergegeven voor verschillende typen gemeenten. Daarbij is *gemiddeld over gemeenten*. Uitgesplitst is weer naar gemeentegrootte, landsdeel en leeftijdsopbouw van de bevolking.

Interpretatievoorbeeld bij tabel 38: een gemeente met minder dan 10.000 inwoners had gemiddelde netto-uitgaven van € 50 per inwoner en een positief kasverschil van € 13 per inwoner.

Tabel 38 Netto-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar gemeentegrootteklasse

	<10.000	10-20.000	20-50.000	50-100.000	>100.000	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€	€
Netto-uitgaven (per inwoner)	50	60	57	51	60	57
Kasverschil (per inwoner)	13	3	8	16	8	8
Kasverschil als % van beschikbare middelen	19,4%	3,6%	12,8%	24,0%	11,2%	12,2%
n (aantal gemeenten)	17	35	68	13	17	150
Toelichting:						
- Bedragen zijn berekend als gemiddelde over gemeenten in een klasse.						
- Netto-uitgaven: uitgaven voor Wvg-voorzieningen (op kasbasis) plus uitvoeringskosten minus inkomsten.						
- Kasverschil: ontvangen gemeentefondsmiddelen, inclusief BBAG, minus netto-uitgaven.						
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.						

Het kleinste kasverschil is in de gemeenten in de klassen van 10 tot 20.000 inwoners. Het grootste kasverschil in de categorie 50 tot 100.000 inwoners.

Tabel 39 Netto-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar landsdeel

	Noord	Oost	West	Zuid	Alle gemeenten
	€	€	€	€	€
Netto-uitgaven (per inwoner)	59	60	53	58	57
Kasverschil (per inwoner)	10	4	10	7	8
Kasverschil als % van beschikbare middelen	13,9%	4,8%	16,4%	11,7%	12,2%
n (aantal gemeenten)	23	36	58	33	150
Toelichting:					
- Bedragen zijn berekend als gemiddelde over gemeenten in een klasse.					
- Netto-uitgaven: uitgaven voor Wvg-voorzieningen (op kasbasis) plus uitvoeringskosten minus inkomsten.					
- Kasverschil: ontvangen gemeentefondsmiddelen, inclusief BBAG, minus netto-uitgaven.					
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.					

Tabel 40 Netto-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar leeftijdsopbouw van de bevolking

	Percentage 65 jaar en ouder:				Alle gemeenten
	<12%	12 tot 14%	14 tot 16%	≥16%	
	€	€	€	€	€
Netto-uitgaven (per inwoner)	47	61	57	59	57
Kasverschil (per inwoner)	13	3	9	10	8
Kasverschil als % van beschikbare middelen	21,8%	2,7%	13,5%	15,0%	12,2%
n (aantal gemeenten)	30	46	38	36	150
Toelichting:					
- Bedragen zijn berekend als gemiddelde over gemeenten in een klasse.					
- Netto-uitgaven: uitgaven voor Wvg-voorzieningen (op kasbasis) plus uitvoeringskosten minus inkomsten.					
- Kasverschil: ontvangen gemeentefondsmiddelen, inclusief BBAG, minus netto-uitgaven.					
Opmerking: de n is in sommige categorieën klein. De uitkomsten dienen met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd te worden.					

Bijlage

Tabel 41 Overzicht corresponderende tabelnummers kerncijfers WVG 1997 – Kerncijfers WVG 2004

Tabelnummers in Kerncijfers Wvg		Omschrijving tabel
1997	1998 t/m 2004	
1	1	Aantallen en kosten voor Wvg -voorzieningen per subtype
2	2	Aantallen uitstaande Wvg-voorzieningen
3	3	Aantallen, kosten en uitgaven voor Wvg-voorzieningen
4	4a	Totaal aantal aanvragers, naar leeftijd
-	4b	Totaal aantal aanvragers, naar geslacht en leeftijd
5	5a	Totaal aantal cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening, naar leeftijd
-	5b	Totaal aantal cliënten met een uitstaande Wvg-voorziening, naar geslacht en leeftijd
6	6	Aantal aanvragers (en cliënten) per 1.000 inwoners, naar gemeentegrootteklasse)
7	7	Aantal aanvragers (en cliënten) per 1.000 inwoners, naar landsdeel
8	8	Aantal aanvragers (en cliënten) per 1.000 inwoners, naar leeftijdsopbouw van de bevolking
9	9	Uitkomst behandeling aanvragers, landelijk (gemiddeld over aanvragers)
10	10	Uitkomst behandeling aanvragers, landelijk (gemiddeld over gemeenten)
11	11	Uitkomst behandeling aanvragers, naar gemeentegrootte (gemiddeld over aanvragen)
12	12	Uitkomst behandeling aanvragen
13	13	Toekenningspercentage aanvragen
14	14	Aantal toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, landelijk
15	15	Aantal toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, landelijk
16	16	Aantal toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, naar landsdeel
17	17	Aantal toegekende voorzieningen per 1.000 inwoners, naar leeftijdsopbouw van de bevolking
18	18	Verdeling toegekende voorzieningen naar leeftijd cliënt
19	19	Toegekende woningaanpassingen naar subsidiabele kosten
20	20	Verdeling kasuitgaven over typen voorzieningen naar gemeentegrootteklasse
21	21	Verdeling kasuitgaven over typen voorzieningen naar landsdeel
22	22	Verdeling kasuitgaven over typen voorzieningen naar leeftijdsopbouw bevolking
23	23	Gemiddelde uitgaven per inwoner voor vier typen voorzieningen
24	24	Gemiddelde uitgaven per inwoner voor vier typen voorzieningen, naar gemeentegrootteklasse
25	25	Gemiddelde uitgaven per inwoner voor vier typen voorzieningen, naar landsdeel

Tabelnummers in Kerncijfers Wvg		Omschrijving tabel
1997	1998 t/m 2004	
26	23	Gemiddelde uitgaven per inwoner voor vier typen voorzieningen, naar leeftijdsopbouw bevolking
27	24	Verdeling naar leeftijd van de kosten van voorzieningen
28	25	Uitvoeringskosten en inkomsten (landelijk)
29		Specificatie eigen bijdragen
30	26	Apparaatskosten per aanvrager, per cliënt en per inwoner
31	27	Uitvoeringskosten per aanvrager, naar landsdeel
32	28	Uitvoeringskosten per aanvrager, naar landsdeel
33	29	Inkomsten per aanvrager, naar gemeentegrootteklasse
34	30	Inkomsten per aanvrager, naar landsdeel
35	31	Landelijk overzicht van Wvg- kosten
36	32	Overzicht landelijk budgettair resultaat Wvg
37	33	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner (landelijk gemiddelde over inwoners)
38	34	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar gemeentegrootteklasse
39	35	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar landsdeel
40	36	Netto Wvg- uitgaven en kasverschil per inwoner, naar leeftijdsopbouw van de bevolking
41	37	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner (landelijk gemiddelde over inwoners)
42	38	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar gemeentegrootteklasse
43	39	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar landsdeel
45	40	Netto Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar leeftijdsopbouw

Tabelnummers in Kerncijfers Wvg		Omschrijving tabel
1997	2004	
26	23	Gemiddelde uitgaven per inwoner voor vier typen voorzieningen, naar leeftijdsopbouw bevolking
27	24	Verdeling naar leeftijd van de kosten van voorzieningen
28	25	Uitvoeringskosten en inkomsten (landelijk)
29		Specificatie eigen bijdragen
30	26	Apparaatskosten per aanvrager, per cliënt en per inwoner
31	27	Uitvoeringskosten per aanvrager, naar landsdeel
32	28	Uitvoeringskosten per aanvrager, naar landsdeel
33	29	Inkomsten per aanvrager, naar gemeentegrootteklasse
34	30	Inkomsten per aanvrager, naar landsdeel
35	31	Landelijk overzicht van Wvg- kosten
36	32	Overzicht landelijk budgettair resultaat Wvg
37	33	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner (landelijk gemiddelde over inwoners)
38	34	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar gemeentegrootteklasse
39	35	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar landsdeel
40	36	Netto-Wvg- uitgaven en kasverschil per inwoner, naar leeftijdsopbouw van de bevolking
41	37	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner (landelijk gemiddelde over inwoners)
42	38	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar gemeentegrootteklasse
43	39	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar landsdeel
45	40	Netto-Wvg-uitgaven en kasverschil per inwoner, naar leeftijdsopbouw